

รายงานการศึกษากลุ่ม
(Group Report)

การพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน
ศึกษากรณี สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ

จัดทำโดย กลุ่มว้าว

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรม
หลักสูตรการบริหารงานยุติธรรมระดับกลาง รุ่นที่ 4
สถาบันพัฒนาบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม
ประจำปี 2555

รายงานการศึกษากลุ่ม
(Group Report)

เรื่อง การพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน :
ศึกษากรณี สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ

จัดทำโดย กลุ่มว้าว

1. นายธนากร	คัยนันท์
2. นายกรม	ศรีบาล
3. พันตำรวจโท สิริวิชญ์	นวมดี
4. พันตำรวจโท อาสาฬห์	ถมยา
5. นายวรพจน์	ด้วงพิบูลย์
6. นายวันไชย	เยี่ยมสมณะ
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วราภรณ์	พรหมวิกร
8. นางสาวพัชรศรี	ศรีเมือง
9. นางสาวพรทิพย์	รัตนชัยฤทธิ์
10. นางอรชร	ยงพาณิชย์

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรม
หลักสูตรการบริหารงานยุติธรรมระดับกลาง รุ่นที่ 4
สถาบันพัฒนาบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม
ประจำปี 2555

กิตติกรรมประกาศ

รายงานฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ขอขอบคุณผู้จัดหลักสูตร การบริหารงานยุติธรรม ระดับกลาง รุ่นที่ 4 ขอขอบพระคุณ นายวิทยา สุริยะวงศ์ ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการยุติธรรม นางศิวากร คุรัตน์เวช ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม และวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้ประสิทธิประสาทความรู้ทางวิชาการ ให้แก่สมาชิกกลุ่มวิ่ว และผู้เข้าร่วมอบรมในหลักสูตรนี้ทุกคนที่ได้มี โอกาสใน การแลกเปลี่ยนความรู้ทางวิชาการและประสบการณ์ ก่อให้เกิดเครือข่ายจากหน่วยงานต่างๆ ด้วย มิตรภาพที่ดี ก่อเกิดความผูกพัน ช่วยเหลือเจือจุนกัน จนเกิดความกลมเกลียวที่เหนียวแน่นทั้งในปัจจุบันและ อนาคตและหวังว่าสมาชิกกลุ่มวิ่วทุกคนคงจะรักษาสัมพันธภาพที่ดีเหล่านี้ตลอดไป

ประโยชน์ของรายงานวิชาการฉบับนี้ คณะผู้ทำรายงานขอมอบให้ผู้ที่将会ทำการศึกษาต่อเพื่อ คั่นคว้าและในการ พัฒนาต่อไป

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญและที่มาของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
ขอบเขตการศึกษา	3
ข้อจำกัดการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
ทบทวนวรรณกรรม	5
กรอบแนวคิดในการศึกษา	16
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการ	18
วิธีการวิจัย	18
กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ	19
การเก็บรวบรวมข้อมูล	19
สถิติที่ดีในระยะเวลา 6 เดือน (1 มกราคม-30 มิถุนายน 2555)	19
ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล	19
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล	20
วิธีการวิเคราะห์และตรวจสอบข้อมูล	20
บทที่ 4 ผลการศึกษา	21
ผลการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลปฐมภูมิ	21
ผลการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลทุติยภูมิ	24
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	26
สรุปผลการวิจัย	26
อภิปรายผล	27
ข้อเสนอแนะ	29
บรรณานุกรม	31
ภาคผนวก	33
ประวัติผู้จัดทำรายงาน	55

บทที่ 1

บทนำ

1. 1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมหนึ่งๆ มักจะมีบุคคลบางกลุ่มได้รับการปฏิบัติที่แตกต่างหรือด้อยกว่าบุคคลอื่นในสังคม ไม่ว่าเพราะเหตุเป็นชนกลุ่มน้อยที่มีเชื้อชาติ ภาษา ศาสนา ที่แตกต่างจากคนส่วนใหญ่หรือเป็นคนที่มีสภาพร่างกายไม่สมบูรณ์ เป็นคนพิการ หรือเป็นผู้ยากไร้ ซึ่งถือเป็นผู้ด้อยโอกาสในสังคม หรือแม้กระทั่งการมีเพศที่คนส่วนใหญ่ของสังคมไม่ยอมรับ ก็อาจได้รับการปฏิบัติที่ด้อยกว่าบุคคลอื่น ดังนั้นเพื่อลดปัญหาช่องว่างและความไม่เป็นธรรมของบุคคลในสังคมที่ได้รับการปฏิบัติแตกต่างกัน รัฐธรรมนูญจึงได้บัญญัติรับรองให้ทุกคนอยู่ภายใต้กฎหมายเหมือนกันและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายอย่างเท่าเทียมกัน รวมทั้งห้ามเลือกปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลที่มีความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกาย สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมือง อันไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ

อย่างไรก็ตาม ในความเป็นจริงของสังคม ความไม่เสมอภาคของบุคคลภายใต้กฎหมาย ก็มีปรากฏให้เห็นอยู่บ่อยครั้ง บางครั้งก็เนื่องมาจากการตรากฎหมาย ซึ่งผ่านการพิจารณาจากบุคคลเฉพาะกลุ่ม โดยไม่ผ่านการรับฟังข้อคิดเห็นจากประชาชนส่วนใหญ่ที่อาจได้รับผลกระทบ หรือเนื้อหาสาระของกฎหมายเป็นประโยชน์อย่างชัดแจ้ง แต่ไม่สามารถบังคับกับบุคคลทุกคนในสังคมได้เหมือนกันทั้งประเทศ หรือการบังคับใช้กฎหมาย ที่บัญญัติออกมา แต่มีเหตุอันเกิดจากความแตกต่างของบุคคล เช่น สถานะของบุคคลหรือฐานะทางเศรษฐกิจ ทำให้การบังคับใช้กฎหมายมีผลแตกต่างกันระหว่างบุคคล ดังนั้นจึงมีผลให้ความเสมอภาคกันในกฎหมายและการได้รับความคุ้มครองอย่างเท่าเทียมกันของบุคคล ไม่อาจเป็นไปได้ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ (เดชอุดม ไกรฤทธิ, “ความไม่เสมอภาคของผู้ต้องหาและจำเลยในการต่อสู้คดีอาญาในประเทศไทย.” เอกสารประกอบโครงการเสวนาทางวิชาการ เรื่อง การช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ผู้ต้องหาและจำเลย การสร้างความเสมอภาค และความยุติธรรม ในระบบการดำเนินคดีอาญาของไทย, กรุงเทพมหานคร : เนติบัณฑิตยสภา, 9 มกราคม 2546. (อัดสำเนา))

การได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวเป็นสิทธิของผู้ต้องหาทุกคน โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้บัญญัติสิทธิในกระบวนการยุติธรรมไว้ในมาตรา 39 แห่งรัฐธรรมนูญว่า “...ในคดีอาญา ต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิด...” และ “...ก่อนมีคำพิพากษาอันถึงที่สุดแสดงว่าบุคคลใดได้กระทำความผิดจะปฏิบัติต่อบุคคลนั้นเสมือนเป็นผู้กระทำความผิดมิได้” และมาตรา 40 แห่งรัฐธรรมนูญ ว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิในกระบวนการยุติธรรม ดังต่อไปนี้ ... (4) ... ผู้ต้องหา ... ในคดีมีสิทธิได้รับการปฏิบัติที่เหมาะสมในการดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งสิทธิในการได้รับการสอบสวนอย่างถูกต้อง รวดเร็ว เป็นธรรม ... (5) ... ผู้ต้องหา ... มีสิทธิได้รับความคุ้มครอง และความช่วยเหลือที่จำเป็น

และเหมาะสมจากรัฐ ... (7) ในคดีอาญา ผู้ต้องหา...มีสิทธิได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว ” นอกจากนี้ยังได้มีการบัญญัติเรื่องการปล่อยชั่วคราวไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 106 ถึงมาตรา 119 ทวิ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพิจารณา มาตรา 107 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งบัญญัติว่า “เมื่อได้รับคำร้องให้ปล่อยชั่วคราว ให้เจ้าพนักงานหรือศาลรีบสั่งอย่างรวดเร็ว

และผู้ต้องหาหรือจำเลยทุกคนพึงได้รับอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว” ดังนั้นจะเห็นได้ว่า กฎหมายประสงค์ให้การปล่อยชั่วคราวเป็นหลัก ส่วนการสั่งไม่ให้ปล่อยชั่วคราวเป็นข้อยกเว้น

ปัญหาอันเกิดจากการบังคับใช้กฎหมายนั้น เนื่องมาจากการไม่นำบทบัญญัติของกฎหมายและแนวปฏิบัติมาใช้ให้เกิดผลในการสร้างความเสมอภาคได้อย่างแท้จริง แต่กลับใช้ตัวเงินเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาให้ประกันตัวมากเกินไป ทั้งนี้แม้จะปรากฏจากสถิติว่าการอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว มีมากกว่าการไม่อนุญาต ซึ่งดูเหมือนว่าคนส่วนใหญ่ได้รับการพิจารณาให้ประกันตัว แต่ในความเป็นจริงยังมีผู้ต้องหาหรือจำเลยที่ยากจนอีกบางส่วนที่ไม่ได้ยื่นคำร้องขอปล่อยชั่วคราว ตั้งแต่ต้นเนื่องจากไม่มีเงินหรือหลักทรัพย์อื่นที่จะมาวางประกันได้ ทั้งการกำหนดวงเงินประกันที่ตายตัวสำหรับการกระทำความผิดประเภทหนึ่งๆโดยมิได้ดูรายละเอียด ข้อเท็จจริงในคดีแต่ละเรื่องประกอบกับฐานะของจำเลยและโอกาสที่จำเลยจะหลบหนี หรือ การกำหนดราคาประกันอย่างเคร่งครัดให้สูงตามอัตราโทษที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยถูกกล่าวหา ก็ยังเป็น การส่งเสริมให้ผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน ได้รับสิทธิในการปล่อยชั่วคราวไม่เท่าเทียมกันมากยิ่งขึ้น

การใช้ตัวเงินเป็นเกณฑ์ ทำให้คนยากจนต้องชวนขวยไปหยิบยืมเงิน และหลักประกันจากบุคคลอื่น ทำให้เกิดธุรกิจรับเป็นนายประกันให้แก่ผู้ต้องหาหรือจำเลย โดยการให้เช่าหลักทรัพย์ของนายประกันหรือผู้อื่นเป็นหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว และคิดค่าตอบแทนจากการให้ใช้หลักทรัพย์นั้น นายประกันอาจชิงบางส่วนได้อาศัยความเดือดร้อนและความไม่เข้าใจของผู้ต้องหา จำเลย และประชาชน เกี่ยวกับขั้นตอน กระบวนพิจารณาคดี เอาผิดเอาเปรียบ แสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบและเกินสมควร ตั้งแต่การเรียกค่าตอบแทน หรือใช้วิธีการหลอกลวงหลักทรัพย์ นอกจากนี้แล้ว การยึดถือตัวเงินเป็นหลักในการพิจารณาอย่างเคร่งครัดมากเกินไป ทำให้ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการให้ประกันตัวไม่กล้าตัดสินใจให้แตกต่างจากเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แม้จะเป็นการชอบด้วยกฎหมายและมีเหตุอันสมควร เพื่อเป็นการป้องกันตนเองและเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกครหา หรือถูกกล่าวหาว่ามีการทุจริตเกิดขึ้น

ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา การพิจารณาถึงความเสมอภาค และการได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายอย่างเท่าเทียมกัน อาจพิจารณาได้ตั้งแต่การจับกุม การคุมขัง การแจ้งข้อกล่าวหา การสอบสวน การพิจารณาคดี และการมีคำพิพากษาของศาล การบังคับโทษ รวมทั้งการได้รับสิทธิต่างๆ ตามกฎหมาย ในระหว่างถูกดำเนินคดี ซึ่งในแต่ละขั้นตอน จะมีรายละเอียดปลีกย่อย แตกต่างกัน การศึกษาครั้งนี้จะศึกษาถึงสิทธิที่จะได้รับการปล่อยชั่วคราวของผู้ต้องหาหรือจำเลยที่ถูกคุมขังในระหว่างการดำเนินคดี และวิธีการปฏิบัติในการพิจารณาการปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวนของสถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ (สน.ท่าเรือ) โดยเฉพาะผลกระทบของผู้ต้องหาหรือจำเลยที่เป็นคนยากจน โดยศึกษาจากบทบัญญัติและเจตนารมณ์ของกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ ที่ออกมารองรับ ปัญหาข้อขัดข้องในการบังคับใช้กฎหมาย และแนวทางในการแก้ไข เพื่อให้เกิดความเสมอภาคและการได้รับความคุ้มครองสิทธิที่เท่าเทียมกัน ตามกฎหมายของผู้ต้องหาและจำเลย

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อศึกษาวิธีการปฏิบัติในการพิจารณาการปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวนที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ (สน.ท่าเรือ)

1.2.2 เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของพนักงานสอบสวนในการปฏิบัติตามระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 7 บทที่ 1 ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

1.2.3 เพื่อเสนอแนะแนวทางและวิธีการแก้ไขการพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวในชั้นสอบสวน

1.3 ขอบเขตการศึกษา

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.3.1.1 ศึกษาวิธีปฏิบัติในการพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นพนักงานสอบสวน ที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ (สน.ท่าเรือ)

1.3.1.2 ศึกษาอุปสรรคและข้อขัดข้องของพนักงานสอบสวนในการปฏิบัติตามระเบียบการ ดำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 7 บทที่ 1 ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

1.3.1.3 ข้อเสนอแนะแนวทางการพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นพนักงานสอบสวน

1.3.2 ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล การวิจัยครั้งนี้มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informants) 3 กลุ่ม คือ

1.3.2.1 ผู้ต้องหาที่ถูกควบคุมตัวไว้ที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ(สน.ท่าเรือ) จำนวน 7 คน

1.3.2.2 พนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ (สน.ท่าเรือ) จำนวน 6 คน

1.3.2.3 ญาติ พี่น้องของผู้ต้องหาซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสีย จำนวน 5 คน

1.3.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา ในการวิจัยครั้งนี้ทำการวิจัยและเก็บข้อมูลในช่วงเดือนกรกฎาคม 2555

1.4 ขอบจำกัดการวิจัย

1.4.1 การศึกษาครั้งนี้จะต้องศึกษาจากเอกสารที่สามารถเปิดเผยได้และไม่ละเมิดสิทธิส่วนบุคคล เท่านั้น

1.4.2 ระยะเวลาในการศึกษามีจำกัด

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

“กฎหมาย” หมายถึง กฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับของรัฐ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้หมายถึงกฎหมายที่ เกี่ยวกับการปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหา ได้แก่

- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (พุทธศักราช 2550) และแนวนโยบายแห่งรัฐ
- ประมวลกฎหมายอาญา เรื่องโทษและความรับผิดชอบในทางอาญาของผู้ที่กระทำความผิดทางอาญา
- ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เรื่องการปล่อยตัวชั่วคราว

ระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 7 บทที่ 1 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การ ประกันตัวผู้ต้องหา

“ระเบียบตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 7 บทที่ 1” หมายถึง ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยการประกันตัวผู้ต้องหา

“การปล่อยตัวชั่วคราว” หมายถึง การอนุญาตให้ผู้ต้องหาเป็นอิสระพ้นจากการถูกควบคุมของเจ้า พนักงานชั่วคราวระยะเวลาหนึ่งที่มีกำหนด ซึ่งในภาษาพูดของบุคคลทั่วไป มักเรียกว่าการประกันตัวผู้ต้องหา และในการวิจัยนี้ หมายถึง การปล่อยตัวชั่วคราวที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ (สน.ท่าเรือ)

“ผู้ต้องหา” หมายถึง บุคคลผู้ถูกหาว่าได้กระทำความผิด แต่ยังไม่ได้ถูกฟ้องต่อศาลที่ถูกควบคุม ตัวในชั้นสอบสวนที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ (สน.ท่าเรือ)

“ชั้นสอบสวน” หมายถึง การสอบสวนควบคุมตัวผู้ต้องหาที่สถานีตำรวจซึ่งการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ (สน.ท่าเรือ)

“สถานีตำรวจ” หมายถึง สถานที่ทำการของตำรวจ รับแจ้งความ ร้องทุกข์ สืบสวนสอบสวน คดีอาญา ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ (สน.ท่าเรือ)

“ตำรวจ” หมายถึง เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีหน้าที่ตรวจตราและรักษาความสงบ

“ตำรวจนครบาล” หมายถึง ตำรวจที่มีหน้าที่ระวังและระงับเหตุการณ์ทางอาญาภายใน กรุงเทพมหานคร

“พนักงานสอบสวน” หมายถึง เจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายให้อำนาจและหน้าที่ทำการสอบสวน

“ผู้เสียหาย” หมายถึง บุคคลผู้ได้รับความเสียหายเนื่องจากการกระทำผิดฐานใดฐานหนึ่ง รวมทั้ง บุคคลอื่นที่มีอำนาจจัดการแทนได้ ดังบัญญัติไว้ในมาตรา 4, 5 และ 6 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา

“ผู้ขอประกัน” หมายถึง ตัวผู้ต้องหา สามเษภรรยาหรือญาติของผู้ต้องหาผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้อง หรือผู้ใดก็ได้ที่เต็มใจเข้าไปเป็นผู้ประกันตัวผู้ต้องหา

“การสอบสวน” หมายถึง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการดำเนินการทั้งหลายอื่นตาม บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ ซึ่งพนักงานสอบสวนได้ทำการไปเกี่ยวกับความผิดที่กล่าวหาเพื่อที่จะ ทราบข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์ความผิดและเพื่อจะเอาตัวผู้กระทำผิดมาฟ้องลงโทษ

“ควบคุม” หมายถึง การคุมหรือกักขังผู้ถูกจับโดยเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจในระหว่าง การสืบสวนและสอบสวน ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง ควบคุมที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ (สน.ท่าเรือ)

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ทราบถึงวิธีปฏิบัติในการพิจารณาการปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวนที่สถานี ตำรวจนครบาลท่าเรือ (สน.ท่าเรือ)

1.6.2 ทราบถึงปัญหาและอุปสรรค รวมทั้งข้อขัดข้องของพนักงานสอบสวนในการปฏิบัติตาม ระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 7 บทที่ 1 ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกฎหมายอื่นที่ เกี่ยวข้อง

1.6.3 ทราบถึงข้อเสนอแนะทางและวิธีการในการแก้ไขปัญหาการพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวให้ เป็นไปด้วยความเสมอภาคและการได้รับความคุ้มครองสิทธิที่เท่าเทียมกัน ตามกฎหมายของผู้ต้องหาและ จำเลย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง การพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน : ศึกษากรณี สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ (สน.ท่าเรือ) ซึ่งสามารถนำเสนอแนวคิดเป็นลำดับได้ดังต่อไปนี้

2.1 ทบทวนวรรณกรรม

2.1.1 หลักกฎหมายระหว่างประเทศในการปล่อยตัวผู้ต้องหาชั่วคราว

ในทางกฎหมายระหว่างประเทศนั้น ได้มีการกำหนดสิทธิของผู้ต้องหาไว้ในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (Universal Declaration of Human Rights - UDHR)¹ ซึ่งเป็นเอกสารประวัติศาสตร์ในการวางรากฐานด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศฉบับแรกของโลก และเป็นพื้นฐานของกฎหมายระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชนทุกฉบับที่มีอยู่ในปัจจุบัน ตลอดจนถือเป็นมาตรฐานที่ประเทศสมาชิกสหประชาชาติได้ร่วมกันจัดทำเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของประชาชนทั่วโลก โดยปฏิญญาดังกล่าวได้กำหนดเกี่ยวกับสิทธิที่จะได้รับการสันนิษฐานไว้ก่อนว่าบริสุทธิ์ ของผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดไว้ในข้อ 11 (1) แห่งปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ซึ่งกำหนดว่า

“ข้อ 11 (1) ทุกคนที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางอาญา มีสิทธิที่จะได้รับการสันนิษฐานไว้ก่อนว่าบริสุทธิ์จนกว่าจะพิสูจน์ได้ว่ามีความผิดตามกฎหมายในการพิจารณาคดีที่เปิดเผยม ซึ่งตนได้รับหลักประกันที่จำเป็นทั้งปวงสำหรับการต่อสู้คดี ...”

กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (International Covenant on Civil and Political Rights – ICCPR)²

กติกาดังกล่าวได้กำหนดเกี่ยวกับสิทธิในการได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวของผู้ต้องหาไว้ในข้อ 9 แห่งกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ที่กำหนดว่า

“1. บุคคลทุกคนมีสิทธิในเสรีภาพและความปลอดภัยของร่างกาย บุคคลจะถูกจับกุมหรือควบคุมโดยอำเภอใจมิได้ บุคคลจะถูกกลั่นแกล้งเสรีภาพของตนมิได้ ยกเว้นโดยเหตุและโดยเป็นไปตามกระบวนการที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย

2. ในขณะที่จับกุม บุคคลใดที่ถูกจับกุมจะต้องได้รับแจ้งถึงเหตุผลในการจับกุม และจะต้องได้รับแจ้งถึงข้อหาที่ถูกจับกุมโดยพลัน

3. บุคคลใดที่ถูกจับกุมหรือควบคุมตัวในข้อหาทางอาญา จะต้องถูกนำตัวโดยพลันไปยังศาลหรือเจ้าหน้าที่อื่นที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะใช้อำนาจทางตุลาการ และจะต้องมีสิทธิได้รับการพิจารณาคดีภายในเวลาอันสมควร หรือได้รับการปล่อยตัวไป มิให้ถือเป็นหลักทั่วไปว่าจะต้องควบคุมบุคคลที่รอการ

¹ เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2491 ที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติได้รับรองปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน โดยการลงคะแนนเสียง ซึ่งมีประเทศลงคะแนนเสียงสนับสนุน 48 ประเทศ รวมทั้งประเทศไทย โดยงดออกเสียง 8 ประเทศ และไม่มีประเทศใดลงคะแนนเสียงคัดค้าน http://www.mfa.go.th/humanrights/index.php?option=com_content&view=article&id=87&Itemid=54

² ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีในกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง เมื่อวันที่ 29 ตุลาคม พ.ศ. 2539 โดยมีผลใช้บังคับกับประเทศไทยเมื่อวันที่ 30 มกราคม พ.ศ. 2540

พิจารณาคดี แต่ในการปล่อยตัวอาจกำหนดให้มีการประกันว่าจะมาปรากฏตัวในการพิจารณาคดี ในขั้นตอนอื่นของกระบวนการพิจารณา และจะมาปรากฏตัวเพื่อการบังคับตามคำพิพากษา เมื่อถึงวาระนั้น...”

เมื่อพิจารณาข้อ 9 แห่งกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง แล้ว กรณีจะเห็นได้ว่า “บุคคลที่ถูกจับกุมหรือควบคุมตัวในข้อหาทางอาญาต้องมีสิทธิได้รับการปล่อยตัวไป” และ “ไม่ให้ถือว่า การควบคุมบุคคลที่รอการพิจารณาคดีเป็นหลักทั่วไป”

นอกจากนี้ มีเอกสารเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนเรื่อง คำมั่นโดยสมัครใจของไทยประกอบการสมัครเป็นสมาชิกคณะรัฐมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ วาระปี ค.ศ. 2010 – 2013³ ปรากฏเผยแพร่ในเว็บไซต์ของกระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งเอกสารดังกล่าวได้ระบุคำมั่นในระดับประเทศของประเทศไทยในเรื่องเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน และการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิพื้นฐานของคนยากจนในการเข้าถึงความยุติธรรมไว้ว่า

“... ”

คำมั่นในระดับประเทศ

...

- ส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมายที่สอดคล้องกับมาตรฐานสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ ผ่านการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนศึกษา และการฝึกอบรมด้านสิทธิมนุษยชนให้กับผู้บังคับใช้กฎหมายและบุคลากรด้านความมั่นคง

...

- ส่งเสริมระบบยุติธรรมและหลักนิติรัฐเพื่อความเท่าเทียมกัน ไม่เลือกปฏิบัติ และป้องกันการกระทำผิดลอยนวล

...

- ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิพื้นฐานของคนยากจน โดยเฉพาะสิทธิด้านสาธารณสุขการศึกษา การเข้าถึงความยุติธรรม และสิทธิชุมชน...”

นอกจากนี้ ในเอกสารดังกล่าวยังได้ระบุความก้าวหน้าด้านสิทธิมนุษยชนของไทยว่า

“... ”

ความก้าวหน้าด้านสิทธิมนุษยชนของไทย

1. เสรีภาพและอิสรภาพ

- ประเทศไทยเป็นหนึ่งใน 48 ประเทศแรกที่ทำให้การรับรองปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม ค.ศ. 1948 รัฐบาลไทยเคารพในเสรีภาพและอิสรภาพของประชาชน และพยายามที่จะส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนตามที่ระบุอยู่ในปฏิญญาสากลฯ โดยเห็นได้จากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ซึ่งได้บรรจุหลักการของปฏิญญาสากลฯ รวมทั้งกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง และกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

2. สิทธิมนุษยชน

- รัฐบาลไทยได้ประกาศให้สิทธิมนุษยชนเป็นวาระแห่งชาติที่จะต้องดำเนินการอย่างเข้มข้นและจริงจังเพื่อให้เกิดความยุติธรรม และการไม่เลือกปฏิบัติต่อทุกกลุ่มบนพื้นฐานของหลักนิติรัฐ นโยบายของรัฐบาลได้สร้างบรรยากาศของการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในประเทศ และเป็นแนวทางที่ชัดเจนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ถือปฏิบัติต่อไป...”

³ http://www.mfa.go.th/humanrights/images/stories/pledges_thai.pdf

“การปล่อยชั่วคราว” เป็นมาตรการอย่างหนึ่งในคดีอาญา เป็น “มาตรการผ่อนคลายการจำกัดเสรีภาพในร่างกาย” หรือเสรีภาพในการเคลื่อนไหวเปลี่ยนที่ทางของผู้ต้องหาหรือจำเลยอันเนื่องมาจาก “หลักยกประโยชน์แห่งความสงสัย” (Grundsatz “in dubio pro reo” / principle of presumption of innocence) เพราะหากไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเอาตัวบุคคลไว้ในอำนาจรัฐแล้ว ย่อมต้องปล่อยตัวผู้นั้นไป⁴ นอกจากนี้ การปล่อยชั่วคราว ยังเป็นแนวทางที่จะลดความผิดพลาดของกระบวนการยุติธรรมที่จับคนผิดมาดำเนินคดี และเป็นการประกันสิทธิเสรีภาพของเขาก่อนที่จะมีการพิพากษาตัดสิน⁵

หลัก “การปล่อยตัวชั่วคราวเป็นหลัก ส่วนการสั่งไม่ให้ปล่อยตัวชั่วคราวเป็นข้อยกเว้น” นี้เป็นหลักที่มีในระบบกฎหมายต่างประเทศไม่ว่าจะเป็นประเทศในระบบกฎหมาย Common Law หรือในระบบกฎหมาย Civil Law ซึ่งจะถือว่า ให้การปล่อยตัวชั่วคราวเป็นหลัก ส่วนการควบคุมตัวเป็นข้อยกเว้น เช่น ในประเทศอังกฤษ บัญญัติไว้ในมาตรา 4 ของ The Bail Act 1976 ที่ให้ถือว่า การประกันตัวเป็นสิทธิหรือในประเทศสหรัฐอเมริกาเองก็พยายามที่จะให้มีการปล่อยชั่วคราวในทุกคดี โดยได้บัญญัติหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการประกันตัวไว้ใน The Judiciary Act 1789 ซึ่งบัญญัติให้ประกันตัวในทุกคดี เว้นแต่คดีที่มีโทษประหารชีวิต หรือในประเทศที่ใช้ระบบกฎหมาย Civil Law เอง แม้จะไม่มีบทบัญญัติในเรื่องการประกันตัวไว้อย่างชัดเจน เช่นประเทศเยอรมัน แต่ก็ได้บัญญัติว่า ถ้าไม่มีเหตุจำเป็นที่จะต้องควบคุมตัวแล้ว ก็ให้ปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยได้ เป็นต้น⁶

“การปล่อยตัวชั่วคราว” ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายและทางปฏิบัติในปัจจุบัน มีข้อน่าคิด 2 ประการ คือ ประการแรกเรื่องฐานะทางเศรษฐกิจของบุคคลที่ไม่เท่าเทียมกัน และประการที่สองเรื่องอำนาจของเจ้าพนักงานและศาล โดยในเรื่อง “การปล่อยชั่วคราวมีข้อน่าคิดเรื่องฐานะทางเศรษฐกิจของบุคคลที่ไม่เท่าเทียมกัน” นั้น ก็คือ การปล่อยชั่วคราวนำไปสู่ความไม่เสมอภาคในแง่ที่ว่า บุคคลที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีย่อมมีโอกาสได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวดีกว่าบุคคลที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี⁷

ในทางปฏิบัติมีการร้องเรียนอยู่เสมอว่า การขอประกันตัวในชั้นพนักงานสอบสวนเป็นไปโดยลำบาก กล่าวคือ พนักงานสอบสวนมักไม่ยอมให้ความร่วมมือในการขอประกันตัว หรืออนุญาตให้ประกันตัวแต่กำหนดเงินประกันไว้สูงจนผู้ต้องหาไม่มีโอกาสได้รับการประกันตัว จึงอาจนำไปสู่ความไม่เสมอภาคในแง่ที่ว่า บุคคลที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีย่อมมีโอกาสที่จะได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวมากกว่าบุคคลที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี⁸ ซึ่งในต่างประเทศนั้น ไม่ว่าจะเป็นประเทศในระบบกฎหมาย Common Law หรือในระบบกฎหมาย Civil Law ต่างพยายามหลีกเลี่ยงระบบการประกันตัวด้วยเงิน โดยเฉพาะในประเทศสหรัฐอเมริกาได้มีการศึกษาพบว่า การกำหนดวงเงินประกันตัวไว้แน่นอนนั้นจะทำให้การประกันตัวไม่มี

⁴ คณิต ฅ นคร, กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (กรุงเทพฯ: วิญญูชน, 2555), หน้า 383

⁵ ณรงค์ ใจหาญ และคนอื่น ๆ . รายงานการศึกษาวิจัยฉบับสมบูรณ์ในโครงการศึกษาวิจัยเรื่อง สิทธิผู้ต้องหา จำเลย และผู้ต้องโทษในคดีอาญา (กรุงเทพฯ, 2540), หน้า 322

⁶ อรรถรณ ไทหวานิช, การปล่อยชั่วคราว. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539. หน้า 65.

⁷ คณิต ฅ นคร, กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (กรุงเทพฯ: วิญญูชน, 2555), หน้า 383 – 384

⁸ อรรถรณ ไทหวานิช, การปล่อยชั่วคราว. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539. หน้า 61-62.

ความยืดหยุ่น และไม่เป็นผลดีสำหรับจำเลยที่ยากจน หรือบางประเทศก็ไม่มีกำหนดเงินประกันเลย เช่น ประเทศฝรั่งเศส⁹

โดยจากสภาพความเป็นจริงของทุกสังคม บุคคลผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจด้อยกว่าโดยเฉพาะเกษตรกร ชาวไร่ ชาวนา ฯลฯ มักจะไม่ได้รับการเคารพและไม่ได้ใช้สิทธิต่าง ๆ ในกระบวนการยุติธรรม ตั้งแต่ต้นจนจบ โดยเมื่อผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจด้อยกว่าต้องตกมาเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญาเข้า ก็มักอยู่ในสภาพที่ไม่มีโอกาสได้รับการปล่อยชั่วคราว (No Right to Bail) ไม่มีโอกาสได้รับความช่วยเหลือจากทนายความ (No Right to Counsel) ทำให้ไม่มีโอกาสต่อสู้คดีอย่างยุติธรรม นอกจากนี้ การควบคุมผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ต้องหาในบางครั้งยังอาจมีผลต่อการอำนวยความสะดวกด้วย¹⁰

“การปล่อยตัวชั่วคราว” จึงเป็นเรื่องที่ต้องใช้ทรัพย์สินเงินทองจำนวนหนึ่งเป็นหลักประกันการปล่อยตัวออกไปจากการควบคุมเป็นการชั่วคราว และแม้ว่าในทางปฏิบัติมักมีการกำหนดหลักทรัพย์หรือวงเงินอันเป็นเงื่อนไขแห่งการปล่อยตัวชั่วคราวไว้เท่าเทียมกันในคดีประเภทเดียวกันก็ตาม แต่เงินจำนวนหนึ่งที่เท่ากัน เช่น หนึ่งแสนบาทสำหรับผู้ต้องหาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีกับผู้ต้องหาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจด้อยกว่านั้น มีความแตกต่างกันในมูลค่าและความหมายสำหรับกลุ่มคนสองลักษณะดังกล่าวที่ขอปล่อยตัวชั่วคราวในข้อหาเดียวกันอย่างมาก ซึ่งเป็นตัวอย่างที่เห็นชัดของความไม่เสมอภาคที่เกิดจาก “การปฏิบัติที่เหมือนกันต่อบุคคลที่มี

สถานะแตกต่างกัน” ดังนั้น กฎหมายและกระบวนการยุติธรรมจึงไม่สามารถเน้นแต่เรื่อง “ความเท่าเทียมกัน” แต่เพียงอย่างเดียว ทั้งนี้เพราะการใช้หลัก “เปิดโอกาสให้เท่าเทียมกันสำหรับทุกคน” (Equal Opportunity for All) นั้น นำมาสู่ความเสียเปรียบสำหรับผู้ต้องหาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจด้อยกว่า ซึ่งเป็นผู้ด้อยโอกาสกว่า ทำให้บุคคลดังกล่าวมักจะไม่ได้รับความยุติธรรม โดยเฉพาะในสังคมไทยที่เป็นสังคมที่มีความแตกต่างทางสถานะอย่างชัดเจน¹¹

2.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1.2.1 ทองอยู่ เงินสุข (2551) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน : ศึกษากรณีสถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีปฏิบัติในการพิจารณาการปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวนที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ รวมถึงอุปสรรคข้อขัดข้องของพนักงานสอบสวนในการปฏิบัติตามระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดีลักษณะ 7 บทที่ 1 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผลการวิจัยโดยสรุปคือ 1. วิธีปฏิบัติในการพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวนที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ คือผู้ขอประกันตัว ผู้ต้องหาต้องเตรียมหลักทรัพย์ที่จะนำมายื่นขอประกันตัวผู้ต้องหา บัตรประจำตัวประชาชนของผู้ขอประกัน สำเนาทะเบียนบ้าน เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้ขอประกันตัว ผู้ต้องหาในการได้รับพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน 2. อุปสรรคข้อขัดข้องของพนักงานสอบสวนในการปฏิบัติตามระเบียบตำรวจเกี่ยวกับคดีฯ คือ ผู้ประกันตัวผู้ต้องหาเอกสารไม่ครบถ้วน ตามที่พนักงานสอบสวนกำหนด ขั้นตอนเสนอหลักทรัพย์และสัญญาประกันเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นเป็นผู้อนุญาตให้ประกันตัวผู้ต้องหา มีขั้นตอนยาวเกินไป และผู้ต้องหา

⁹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 68

¹⁰ สิทธิพร บุญคุ้ม, การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของผู้ต้องหาและจำเลยในคดีอาญาโดยการปล่อยชั่วคราว, วิทยานิพนธ์นิติศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2550. หน้า 36-38.

¹¹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 38-39

ประกันตัวไปแล้วหลบหนี ผิดสัญญาประกัน ไม่มาตามนัดพนักงานสอบสวน 3. เกิดความไม่เท่าเทียมกันในโอกาสที่จะได้รับการพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหา มาจากสาเหตุของความไม่เท่าเทียมกัน 3 ด้าน คือ ด้านฐานะความยากจน ความร่ำรวยที่แตกต่างกัน ด้านระยะเวลาในการเดินทางมาของผู้ประกันตัว และด้านประเภทของความผิดที่กฎหมายกำหนดเป็นการเฉพาะ

2.1.2.2 ปรีดา สถาวร (2538) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การสอบสวนคดีอาญา : ผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและสร้างกรอบแนวความคิดที่ชัดเจนในเรื่องของสิทธิและเสรีภาพของประชาชน และพิจารณาตรวจสอบกระบวนการสอบสวนคดีอาญาในปัจจุบันว่ามีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนอย่างไรบ้าง ผลการศึกษาพบว่า การสอบสวนคดีอาญามีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้ต้องหา โดยที่การสอบสวนคดีอาญามีแนวโน้มไปในทางที่ลดทอนสิทธิและเสรีภาพของผู้ถูกกล่าวหา ผลกระทบที่เกิดขึ้นโดยตรง ได้แก่ ผลกระทบต่อสิทธิในชีวิตและร่างกาย สิทธิในเสรีภาพ และสิทธิในทรัพย์สินซึ่งเกิดขึ้นกับตัวผู้ต้องหาที่เข้ามาอยู่ในระหว่างการดำเนินคดี และผลกระทบทางอ้อม เกิดจากขั้นตอนและกระบวนการสอบสวนที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้ต้องหา ทำให้ผู้บริสุทธิ์ต้องรับโทษ อันเป็นการถูกจำกัด และลดทอนสิทธิและเสรีภาพ

2.1.2.3 ประพจน์ ศรีทองคำ (2542) ทำการศึกษาเรื่อง สิทธิและเสรีภาพของผู้ต้องหาในกระบวนการสอบสวน : ศึกษาเฉพาะกรณี กระบวนการสอบสวนของกองบัญชาการตำรวจนครบาล มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหา และอุปสรรคข้อขัดข้อง ในกระบวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนสังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล ที่มีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของผู้ต้องหา ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาข้อขัดข้อง และอุปสรรคต่างๆ ในกระบวนการสอบสวนล้วนทำให้การสอบสวนเกิดความล่าช้า อันเป็นสาเหตุสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของผู้ต้องหาโดยตรง ผู้ต้องหาต้องอยู่ในกระบวนการสอบสวนนานเกินกว่าที่จำเป็น และอาจถูกละเมิดสิทธิและเสรีภาพในด้านต่างๆ มากขึ้น ซึ่งปัญหาข้อขัดข้อง หรืออุปสรรคต่างๆ ในกระบวนการสอบสวน มีดังนี้

(1) ด้านการปฏิบัติงานชั้นพนักงานสอบสวน เกิดจากการขาดความพร้อมในด้านเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานสอบสวนและการดำเนินการทั้งหลายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวน กระบวนการสอบสวนขาดประสิทธิภาพ พนักงานสอบสวนขาดความรู้ความสามารถ และขาดแคลนงบประมาณสนับสนุนจากทางราชการ

(2) ปัญหาที่เกิดจากประชาชน คือขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องสิทธิและเสรีภาพ ตลอดจนหน้าที่ตามกฎหมายของตนที่พึงปฏิบัติ การทำให้ผู้ต้องหาได้รับความคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพอย่างเป็นรูปธรรมนั้น จะต้องมีการแก้ไขปัญหาข้อขัดข้อง หรืออุปสรรคในกระบวนการสอบสวนเพื่อให้มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ ซึ่งได้ให้ความสำคัญในเรื่องสิทธิและเสรีภาพของประชาชนเป็นอย่างมาก

2.1.2.4 บัญชา ไพรินทร์ (2536) ทำการศึกษาปัญหางานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรตำบลที่มีอำนาจการสอบสวน ศึกษาเฉพาะกรณีตำรวจภูธรจังหวัดชัยภูมิ จากข้าราชการตำรวจที่ปฏิบัติงานสอบสวนในสถานีตำรวจภูธรตำบลที่มีอำนาจสอบสวน ประกอบด้วย สารวัตรตำรวจภูธรตำบล (สว.) รองสารวัตรสอบสวน (รอง สวส.) และเจ้าหน้าที่ธุรการคดี จำนวน 52 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการดำเนินงานสอบสวนที่เกี่ยวกับผู้ต้องหา ได้แก่ การจับกุม การควบคุม การปล่อยชั่วคราว การผิดฟ้อง การฝากขัง มีปัญหาที่เกิดจากประชาชน เช่น ผู้เกี่ยวข้องประกันตัวผู้ต้องหาไม่ได้เพราะไม่มีหลักทรัพย์ หลักทรัพย์ที่มีไม่สมบูรณ์พอ ประชาชนไม่ให้ความร่วมมือในการชี้เบาะแสคนร้าย และอื่นๆ

2.1.2.5 วุฒิพงษ์ เย็นจิตต์ (2541) ทำการศึกษาผลกระทบของบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช 2540 ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของ พนักงานสอบสวน : ศึกษาเฉพาะกรณีพนักงานสอบสวนในเขต

กองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 ใน 2 รูปแบบ คือ ผลกระทบด้านรูปคดี และ ผลกระทบด้านการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวน การวิจัยสรุปว่าในด้านรูปคดี ส่วนใหญ่เห็นว่าการลดเวลาควบคุมตัวผู้ต้องหาชั้นสอบสวนทำให้ การรวบรวมพยานหลักฐานจากตัวผู้ต้องหาทำได้ยากลำบาก พนักงานสอบสวนมักมีดุลยพินิจ ให้ประกันตัวเป็นส่วนใหญ่ การให้อำนาจควบคุมตัวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน 48 ชั่วโมง มีผลให้ความเห็นในการแก้ข้อกล่าวหายังไม่รัดกุม ระยะเวลาการควบคุมตัวผู้ต้องหาชั้น สอบสวนที่สั้นลงมีผลทำให้การใช้ดุลยพินิจในการให้ประกันตัวผู้ต้องหาของพนักงานสอบสวน ไม่รัดกุม

2.1.2.6 สำราญ ท้าวดวงดี (2546) ได้ศึกษาเรื่อง การปล่อยตัวชั่วคราว : ศึกษาเฉพาะกรณีนายประกันอาชีพ วัดอุประสงค์ เพื่อศึกษา การปล่อยตัวชั่วคราว ศึกษาเฉพาะกรณีนายประกันอาชีพ โดยมุ่งศึกษาแนวความคิด หลักเกณฑ์ผู้ต้องหา ประกันตัว การปล่อยตัวชั่วคราว นายประกันอาชีพว่ามีความเกี่ยวข้องอย่างไรต่อการปล่อยตัวชั่วคราว ศึกษาเฉพาะกรณีนายประกันอาชีพ ผลการศึกษาพบว่า การบังคับตามสัญญาประกันตลอดจนปัญหา ศึกษาการให้อำนาจเจ้าพนักงานรัฐในการบังคับคดีกรณีผิดสัญญาประกัน และอำนาจในการบหรือลดค่าปรับ ตลอดจนศาลที่มีเขตอำนาจในการชี้ขาดกรณีมีข้อโต้แย้ง เพื่อหามาตรการการบังคับกรณีผิดสัญญาประกันที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในกรณีนายประกันอาชีพ

2.1.2.7 อิดารัตน์ ชลประเสริฐสุข(2548) ได้ศึกษาเรื่อง การนำมาตรการการบังคับทางปกครองมาใช้บังคับแก่การผิดสัญญาประกันผู้ต้องหาในชั้นเจ้าพนักงาน วัดอุประสงค์เพื่อศึกษาการนำมาตรการการบังคับทางปกครองมาใช้บังคับแก่การผิดสัญญาประกันผู้ต้องหาในชั้นเจ้าพนักงาน โดยมุ่งศึกษาแนวความคิดหลักเกณฑ์ ลักษณะของสัญญาประกัน ศึกษาการบังคับตามสัญญาประกันตลอดจนปัญหา ศึกษาการให้อำนาจเจ้าพนักงานรัฐในการบังคับคดีกรณีผิดสัญญาประกัน และอำนาจในการลดหรือลดค่าปรับตลอดจนศาลที่มีเขตอำนาจในการชี้ขาดกรณีมีข้อโต้แย้ง เพื่อหามาตรการการบังคับกรณีผิดสัญญาประกันที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ผลการศึกษาพบว่า การทำสัญญาประกันตัวผู้ต้องหาหรือจำเลยเป็นการทำสัญญาระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐกับเอกชน หากมีการผิดสัญญาประกัน ในทางปฏิบัติพนักงานสอบสวนจะต้องฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรมเป็นคดีแพ่ง ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข เนื่องจากการบังคับตามสัญญาประกันมีการกำหนดหลักเกณฑ์ไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา จึงควรให้ศาลยุติธรรม (ศาลที่มีเขตอำนาจพิจารณาคดีอาญา) เป็นศาลที่มีเขตอำนาจในการชี้ขาดกรณีมีข้อโต้แย้งด้วย

2.1.2.8 ศิริชัย ทศนประพันธ์ (2548) ได้ศึกษา เรื่อง การปล่อยตัวชั่วคราว และการประกันผู้ต้องหาและการประกันตัวโดยใช้กรมธรรม์ประกันภัยอสรภาพของบริษัทประกันภัย วัดอุประสงค์ เพื่อศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการปล่อยตัวชั่วคราว และการประกันตัวผู้ต้องหา และการประกันตัวโดยใช้กรมธรรม์ประกันภัยอสรภาพของบริษัทประกันภัย รวมทั้งมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปล่อยตัวชั่วคราวโดยใช้หนังสือรับรองของบริษัทประกันภัยเป็นหลักประกันภัยเป็นหลักประกันในชั้นพนักงานสอบสวนชั้นพนักงานอัยการและในชั้นศาลและวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางพัฒนาการใช้หนังสือรับรองของบริษัทประกันภัยเป็นหลักประกันการขอปล่อยชั่วคราว ผลการศึกษาพบว่า ประกันภัยอสรภาพมีประโยชน์ในการนำไปใช้กล่าวคือ เป็นการสนับสนุนให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยสามารถจัดหาหลักประกันได้ง่ายขึ้นและมีความสะดวกรวดเร็ว กระบวนการยุติธรรมทางอาญาในชั้นพนักงานสอบสวนเป็นการลดขั้นตอนความยุ่งยากในการตรวจสอบ และประเมินหลักทรัพย์ กระบวนการยุติธรรมทางอาญาในชั้นพนักงานอัยการ ในกรณีที่มีการผิดสัญญาประกันที่มีขั้นตอนเรียกให้ชำระค่าปรับจากบริษัทประกันภัยที่ง่ายกว่าการเรียกจากนายประกันทั่วไป ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข โดยศาลฎีกาควรกำหนดวงเงินประกันตัวในแต่ละข้อหาให้ชัดเจน แต่ให้มีความยืดหยุ่นโดยให้ศาลแต่ละแห่งสามารถเพิ่มหรือลดวงเงินประกันได้ตามสภาพเป็นกรณีๆ ไป

2.1.2.9 จิตติมา กำธรวิวรรณ (2549) ได้ศึกษาเรื่อง การปล่อยตัวชั่วคราวเป็นมาตรการผ่อนคลายการควบคุมผู้ต้องหาหรือจำเลยไว้เพื่อพิพากษาคดี วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษากรณีที่ผู้ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวไม่มาตามนัดของเจ้าพนักงานหรือศาลนั้นจะต้องได้รับโทษตามกฎหมายอาญาหรือไม่อย่างไร ผลการศึกษาพบว่า กรณีที่ผู้ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวไม่มาตามนัดของเจ้าพนักงานหรือศาลกฎหมายมิได้กำหนดให้เป็นความผิดที่มีโทษทางอาญาแต่อย่างใด ทำให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่เกรงกลัวต่อความผิด ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข ควรเพิ่มเติมความผิดฐานหลบหนีระหว่างปล่อยตัวชั่วคราวไว้ในกฎหมายอาญา และในความผิดฐานละเมิดอำนาจศาลตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งเพื่อให้ผู้ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวเกิดความเกรงกลัวและไม่หลบหนีระหว่างได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว

2.1.2.10 สิทธิพร บุญคุ้ม (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของผู้ต้องหาและจำเลยในคดีอาญา โดยการปล่อยชั่วคราว มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่สำคัญคือ

(1) คดีอาชญาผิดให้โทษที่มีอัตราโทษจำคุกตลอดชีวิต คดีที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยเคยหลบหนีการปล่อยตัวชั่วคราวในคดีอื่นมาก่อน และคดีที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง ควรได้รับการสันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีดังกล่าวมีพฤติการณ์ในการหลบหนี

(2) การพิจารณาปล่อยชั่วคราว เจ้าพนักงานและศาลได้ให้ความสำคัญแก่หลักประกัน ทำให้ไม่สอดคล้องกับหลักการที่ให้ปล่อยชั่วคราวเป็นหลัก

(3) ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ควรได้รับการแก้ไขเพิ่มเติม เพื่อสนับสนุนหลักการที่ให้ปล่อยชั่วคราวเป็นหลัก การเอาตัวบุคคลไว้ในอำนาจรัฐเท่าที่จำเป็น

2.1.2.11 ทศนีย์ ลักษณะวิชช (2549) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการไม่ขอปล่อยตัวชั่วคราวเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน โดยมุ่งศึกษาแนวความคิด การปล่อยตัวชั่วคราว เด็กที่กระทำความผิด เยาวชนผู้กระทำความผิด ผลการศึกษาพบว่า ผลกระทบต่อการไม่ขอปล่อยตัวชั่วคราวเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนเนื่องจากเป็นกระบวนการหนึ่งที่ทำให้เด็กนั้นมีความคิดที่ตึกว่าเดิม และเป็นการฟื้นฟูจิตใจของเด็กและเยาวชนที่เคยหลงผิดกระทำความผิดไป ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข ควรมีมาตรฐานที่ดีในการชี้แจงให้สาธารณชนทราบถึงวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

2.1.2.12 จากงานวิจัยดังกล่าวมีหลักที่สอดคล้องกันคือ เรื่องการปล่อยตัวชั่วคราว ที่ต้องคำนึงถึงหลักสิทธิ เสรีภาพของประชาชนทุกคนเป็นสำคัญ ซึ่งเป็นวิธีปฏิบัติในเรื่องการนำมาตรการบังคับมาใช้บังคับ โดยวิธีปฏิบัติในเรื่องการใช้เงินหรืออื่นๆ ที่เป็นหลักประกันในกรณีที่มีการผิดสัญญาประกัน การปล่อยตัวชั่วคราวจึงเป็นมาตรการผ่อนคลายการควบคุมผู้ต้องหา ต่างกันตรงขั้นการขอยื่นประกันตัว มีวิธีการแตกต่างกันไป ตามข้อหาโทษฐานในความผิด

2.1.3 กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

2.1.3.1 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (พุทธศักราช 2550)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติรับรองและคุ้มครองสิทธิในกระบวนการยุติธรรมอันเป็นสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทยไว้ในมาตรา 39 และมาตรา 40 แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยในชั้นพนักงานสอบสวนนั้น ผู้ต้องหาในคดีอาญามีสิทธิต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

มาตรา 39 แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติว่า

“ ...

ในคดีอาญา ต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิด

ก่อนมีคำพิพากษาอันถึงที่สุดแสดงว่าบุคคลใดได้กระทำความผิด จะปฏิบัติต่อบุคคลนั้นเสมือนเป็นผู้กระทำความผิดมิได้”

มาตรา 40 แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติว่า

“บุคคลย่อมมีสิทธิในกระบวนการยุติธรรม ดังต่อไปนี้

...

(4) ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา โจทก์ จำเลย คู่กรณี ผู้มีส่วนได้เสีย หรือพยานในคดีมีสิทธิได้รับการปฏิบัติที่เหมาะสมในการดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งสิทธิในการได้รับการสอบสวนอย่างถูกต้อง รวดเร็ว เป็นธรรม และการไม่ให้ถ้อยคำเป็นปฏิปักษ์ต่อตนเอง

(5) ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา จำเลย และพยานในคดีอาญา มีสิทธิได้รับความคุ้มครอง และความช่วยเหลือที่จำเป็นและเหมาะสมจากรัฐ ส่วนค่าตอบแทน ค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายที่จำเป็น ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

...

(7) ในคดีอาญา ผู้ต้องหาหรือจำเลยมีสิทธิได้รับการสอบสวนหรือการพิจารณาคดีที่ถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม โอกาสในการต่อสู้คดีอย่างเพียงพอ การตรวจสอบหรือได้รับทราบพยานหลักฐานตามสมควร การได้รับความช่วยเหลือในทางคดีจากทนายความ และการได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว ...”

นอกจากนี้ ในหมวด 5 ว่าด้วยเรื่อง “แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ” ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่ประกันสิทธิและเสรีภาพของประชาชนยังได้บัญญัติแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐเกี่ยวกับสิทธิในการได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวไว้ในแนวนโยบายด้านกฎหมายและการยุติธรรม ตามมาตรา 81 แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่ได้บัญญัติให้รัฐต้องดำเนินการดูแลให้มีการปฏิบัติและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างถูกต้อง รวดเร็วเป็นธรรม และต้องดำเนินการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลให้พ้นจากการล่วงละเมิด ทั้งโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐและโดยบุคคลอื่น และต้องอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนอย่างเท่าเทียมกัน ดังต่อไปนี้

มาตรา 81 แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติว่า

“รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านกฎหมายและการยุติธรรม ดังต่อไปนี้

(1) ดูแลให้มีการปฏิบัติและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างถูกต้อง รวดเร็วเป็นธรรม และทั่วถึง ส่งเสริมการให้ความช่วยเหลือและให้ความรู้ทางกฎหมายแก่ประชาชน และจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่นในกระบวนการยุติธรรมให้มี ประสิทธิภาพ โดยให้ประชาชนและองค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรม และการช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย

(2) คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลให้พ้นจากการล่วงละเมิด ทั้งโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐและโดยบุคคลอื่น และต้องอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนอย่างเท่าเทียมกัน...”

2.1.3.2 ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ได้บัญญัติเกี่ยวกับการปล่อยตัวชั่วคราวไว้ในมาตรา 106 – มาตรา 119 ทวิ ว่าด้วย การปล่อยชั่วคราว ซึ่งในการดำเนินคดีอาญานั้น “การควบคุมตัวระหว่างคดี” เป็นเรื่องของช้อยกเว้น กล่าวคือ โดยหลักจะต้องไม่ควบคุมตัวผู้ต้องหาหรือจำเลยไว้ในอำนาจรัฐ เว้นแต่จะมีความจำเป็นจะต้องควบคุมตัว และในกรณีที่มีความจำเป็นจะต้องควบคุมตัวไว้ในระหว่างคดีนี้ อาจมีการพิจารณาอนุญาตให้มีการปล่อยชั่วคราวได้ การปล่อยชั่วคราวจึงมีความสำคัญและในการ

พิจารณาเรื่องการปล่อยชั่วคราวนั้น จึงต้องพิจารณากันอย่างรอบคอบที่สุด¹² นอกจากนี้ ในเรื่องการปล่อยตัวชั่วคราวตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานี้ ยังมีหลักว่า **“การปล่อยตัวชั่วคราวเป็นหลัก ส่วนการสั่งไม่ให้ปล่อยตัวชั่วคราวเป็นข้อยกเว้น”** ดังจะเห็นได้จากมาตรา 108 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งบัญญัติว่า

“เมื่อได้รับคำร้องให้ปล่อยชั่วคราว ให้เจ้าพนักงานหรือศาลรีบสั่งอย่างรวดเร็วและผู้ต้องหาหรือจำเลยทุกคนพึงได้รับอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว โดยอาศัยหลักเกณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 108 มาตรา 108/1 มาตรา 109 มาตรา 110 มาตรา 111 มาตรา 112 มาตรา 113 และมาตรา 113/1

คำสั่งให้ปล่อยชั่วคราวตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้เกี่ยวข้องดำเนินการตามคำสั่งดังกล่าวโดยทันที...”

อย่างไรก็ตาม กฎหมายได้จำกัดการใช้ดุลพินิจของพนักงานสอบสวนในการอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวหรือสั่งไม่ให้ปล่อยชั่วคราวไว้ โดยพนักงานสอบสวนจะสั่งไม่ให้ปล่อยชั่วคราวได้ต่อเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อตามที่กฎหมายบัญญัติไว้เท่านั้น ทั้งนี้ ตามมาตรา 108/1 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา บัญญัติว่า

“การสั่งไม่ให้ปล่อยชั่วคราว จะกระทำต่อเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อเหตุใดเหตุหนึ่งดังต่อไปนี้

- (1) ผู้ต้องหาหรือจำเลยจะหลบหนี
- (2) ผู้ต้องหาหรือจำเลยจะไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน
- (3) ผู้ต้องหาหรือจำเลยจะไปก่อเหตุอันตรายประการอื่น
- (4) ผู้ร้องขอประกันหรือหลักประกันไม่น่าเชื่อถือ

(5) การปล่อยชั่วคราวจะเป็นอุปสรรคหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อการสอบสวนของเจ้าพนักงานหรือการดำเนินคดีในศาล

คำสั่งไม่ให้ปล่อยชั่วคราวต้องแสดง เหตุผล และต้องแจ้งเหตุดังกล่าวให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยและผู้ยื่นคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว”

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ได้บัญญัติเกี่ยวกับการเรียกร้องหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวไว้ในมาตรา 110 ดังนี้

“ในคดีมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินห้าปีขึ้นไป ผู้ที่ถูกปล่อยชั่วคราวต้องมีประกันและจะมีหลักประกันด้วยหรือไม่ก็ได้

ในคดีอย่างอื่นจะปล่อยชั่วคราวโดยไม่มีประกันเลย หรือมีประกัน หรือมีประกันและหลักประกันด้วยก็ได้

การเรียกประกันหรือหลักประกันตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง จะเรียกจนเกินควรแก่กรณีมิได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงหรือข้อบังคับของประธานศาลฎีกา แล้วแต่กรณี”

การปล่อยตัวชั่วคราว จึงแบ่งได้ 3 ประเภท คือ¹³

1. การปล่อยชั่วคราวโดยไม่มีประกัน
2. การปล่อยชั่วคราวโดยมีประกัน
3. การปล่อยชั่วคราวโดยมีประกันและมีหลักประกัน

¹² เรื่องเดียวกัน, หน้า 383

¹³ ณรงค์ ใจหาญ, หลักกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เล่ม 1 (กรุงเทพฯ: วิญญูชน, 2552), หน้า 273

กรณีจึงเห็นได้ว่า ในส่วนของการปล่อยตัวชั่วคราวตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานั้น กฎหมายจะบังคับให้ใช้การปล่อยตัวชั่วคราวโดยมีประกันเฉพาะในคดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินห้าปีขึ้นไปเท่านั้น และในคดีมีอัตราโทษดังกล่าวจะมีหลักประกันด้วยหรือไม่ก็ได้ ส่วนในคดีอย่างอื่นจะปล่อยชั่วคราวโดยไม่มีประกันเลยก็ได้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า โดยหลักแล้วกฎหมายไม่ได้เรียกร้องให้มีหลักประกันแต่ประการใด

อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติในการปล่อยตัวชั่วคราวนั้น ทั้งเจ้าพนักงานและศาลต่างมักเรียกร้องให้มีหลักประกันด้วยเสมอ ทางปฏิบัติดังกล่าวนี้จึงไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายและเป็นการกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของบุคคล เพราะรัฐไม่ได้มุ่งหวังหาเงินหรือหาประโยชน์จากการปล่อยตัวชั่วคราว แต่ต้องการดำเนินการปล่อยตัวชั่วคราวเท่านั้น และแม้ว่าเจ้าพนักงานและศาลจะได้วางระเบียบผ่อนคลายเป็นเรื่องหลักประกันไว้มาก แต่การกระทบสิทธิเสรีภาพของบุคคลยังคงดำรงอยู่ นอกจากนั้น ยังนำมาซึ่งปัญหาการตีราคาหลักประกันอีกด้วย

2.1.3.3 ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กับการปล่อยตัวผู้ต้องหาชั่วคราว

ระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ 7 บทที่ 1 ข้อ 176-187 กล่าวถึงการปล่อยชั่วคราวเฉพาะหน้าที่ตำรวจ ว่าหมายถึง การอนุญาตให้ผู้ต้องหาเป็นอิสระพ้นจากการถูกควบคุมของเจ้าพนักงานชั่วคราวระยะเวลาหนึ่งที่มีกำหนด ซึ่งมี 3 กรณีคือ ปล่อยชั่วคราวโดยไม่ต้องมีประกัน โดยมีประกัน และโดยมีประกันและหลักประกัน

โดยการดำเนินการปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหา มีแนวทางและขั้นตอนดังนี้

(1) การยื่นคำร้องขอให้ปล่อยตัวชั่วคราว (โดยไม่ต้องมีประกัน และโดยมีประกันและหลักประกัน) ในระหว่างที่ผู้ต้องหาถูกควบคุมตัวอยู่ในอำนาจของพนักงานสอบสวน ผู้ต้องหาหรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้อง หรือพวกพ้อง เป็นผู้ยื่นคำร้องขอให้ปล่อยตัวชั่วคราว และให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนรับดำเนินการ โดยให้พนักงานสอบสวนซึ่งเป็นผู้สอบสวนคดีนั้น หรือพนักงานสอบสวนซึ่งเข้าเวรสอบสวนในขณะนั้น หรือพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบรับคำร้องและเป็นผู้สัญญาประกัน รับคำร้องพร้อมด้วยสัญญาประกันและบันทึกเสนอสัญญาประกัน แล้วเสนอไปยังผู้มีอำนาจสั่งโดยเร็ว

(2) การพิจารณาปล่อยชั่วคราวของหัวหน้าพนักงานสอบสวน อาศัยหลักเกณฑ์ประกอบคือ

(2.1) ความหนักเบาแห่งข้อหา เช่น อัตราโทษตามที่กฎหมายบัญญัติในความผิดนั้นๆ

(2.2) พยานหลักฐานที่นำมาสืบ เช่น เพียงพอที่จะดำเนินคดีนั้นทางศาล

(2.3) พฤติการณ์ต่างๆ แห่งคดี เช่น ประชาชนให้ความสนใจเพียงไร

(2.4) ความน่าเชื่อถือของผู้ร้องขอประกันหรือหลักประกัน โดยจะต้องมีหลักฐานเป็นที่

น่าเชื่อถือ

(2.5) การหลบหนีของผู้ต้องหา ต้องมีเหตุผลประกอบชี้แจงกรณีที่น่าจะหลบหนี

(2.6) ภัยอันตราย หรือความเสียหายที่จะเกิดจากการปล่อยชั่วคราว เช่น ผู้ต้องหาเป็นอำนาจ พรรคพวก อาจทำให้เปลี่ยนรูปคดีหรือความหวาดกลัวจนเสียความยุติธรรม

อย่างไรก็ตาม ข้อ 179 แห่งระเบียบการตำรวจฯ ระบุไว้ว่า หลักเกณฑ์การพิจารณาให้หรือไม่ให้ปล่อยตัวชั่วคราวดังกล่าว เป็นหลักเกณฑ์ในการใช้ดุลพินิจของเจ้าพนักงานเท่านั้น แต่ไม่ได้มีการกำหนดไว้อย่างชัดเจนว่าคดีชนิดใด เจ้าพนักงานจะต้องให้หรือไม่ให้ประกัน ซึ่งโดยปกติแล้วต้องการให้เจ้าพนักงานใช้ดุลพินิจไปในทางให้ปล่อยชั่วคราวโดยมีประกัน เว้นแต่คดีสำคัญๆ ซึ่งพนักงานสอบสวนเห็นว่า ถ้าปล่อยชั่วคราวโดยมีประกันจะทำให้เกิดความเสียหายในความเป็นธรรมแก่คดีนั้นๆ

คดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกิน 3 ปีขึ้นไป ผู้ที่ถูกปล่อยชั่วคราวต้องมีประกัน และจะมีหลักประกันด้วยหรือไม่ก็ได้

ในคดีอย่างอื่น อาจปล่อยชั่วคราวได้ 3 กรณีคือ โดยไม่ต้องมีประกัน โดยมีประกัน และโดยมีประกันและหลักประกัน ทั้งนี้เมื่อมีการปล่อยชั่วคราวโดยไม่มีประกัน ก่อนที่จะปล่อยให้ผู้ต้องหา สืบสวนหรือพิจารณาจนกว่าจะมาตามนัดหรือหมายเรียก

คดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกิน 1 ปี และจะมีโทษปรับหรือไม่ก็ตาม หรือคดีที่มีอัตราโทษปรับสถานเดียวไม่เกิน 10,000 บาท หรือคดีที่มีความเสียหายไม่เกิน 50,000 บาท ให้พนักงานสอบสวนปล่อยชั่วคราว โดยมีประกันหรือไม่มีหลักประกันก็ได้ และให้คำนึงถึงหลักเกณฑ์ตามข้อนี้

(3) ผู้มีอำนาจสั่งให้ปล่อยหรือไม่ให้ปล่อยชั่วคราว มีดังนี้

(3.1) สารวัตรใหญ่ สารวัตรที่เป็นหัวหน้ารับผิดชอบหน่วยงาน สารวัตรสถานีตำรวจนครบาล สารวัตรสถานีตำรวจภูธร หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทน หรือผู้ปฏิบัติราชการแทนที่มียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป เว้นแต่คดีความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท และผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ คดีความผิดต่อความมั่นคงของราชอาณาจักร คดีความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดเป็นคอมมิวนิสต์ หรือคดีที่รองอธิบดีกรมตำรวจขึ้นไป เห็นว่ามีเหตุอันสมควรและสั่งการไว้เป็นการเฉพาะ ถ้าบุคคลดังกล่าวพิจารณาแล้วมีคำสั่งอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว คำสั่งนั้นเป็นอันเด็ดขาด

(3.2) ผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจ รองอธิบดีกรมตำรวจ และอธิบดีกรมตำรวจ มีอำนาจพิจารณาสั่งคำร้องปล่อยชั่วคราวได้สำหรับคดีอาญาทั้งปวง

(4) กรณีผู้มีอำนาจตามข้อ 3. พิจารณาไม่อนุญาตปล่อยชั่วคราว ต้องรับเสนอคำร้องพร้อมความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นพิจารณาสั่ง ดังนี้

(4.1) คดีอยู่ในอำนาจของพนักงานสอบสวนตำรวจนครบาล ตำรวจสอบสวนกลาง ให้เสนอคำร้องปล่อยชั่วคราวจนถึงผู้บังคับการหรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทน หรือผู้ปฏิบัติราชการแทน เป็นอันเด็ดขาด ยกเว้นคดีความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท และผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ คดีความผิดต่อความมั่นคงของราชอาณาจักร คดีความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดเป็นคอมมิวนิสต์ หรือคดีที่รองอธิบดีกรมตำรวจขึ้นไป เห็นว่ามีเหตุอันสมควรและสั่งการไว้เป็นการเฉพาะ ถ้าบุคคลดังกล่าวพิจารณาแล้วมีคำสั่งอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว คำสั่งนั้นเป็นอันเด็ดขาด

(4.2) คดีที่อยู่ในอำนาจของพนักงานสอบสวนตำรวจภูธร ให้เสนอคำร้องปล่อยชั่วคราวจนถึงผู้กำกับการตำรวจภูธรหรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทน หรือผู้ปฏิบัติราชการแทน เป็นอันเด็ดขาด ยกเว้นคดีความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท และผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ คดีความผิดต่อความมั่นคงของราชอาณาจักร คดีความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดเป็นคอมมิวนิสต์หรือคดีที่รองอธิบดีกรมตำรวจขึ้นไป เห็นว่ามีเหตุอันสมควรและสั่งการไว้เป็นการเฉพาะ ถ้าบุคคลดังกล่าวพิจารณาแล้วมีคำสั่งอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว คำสั่งนั้นเป็นอันเด็ดขาด

(4.3) คดีที่อยู่ในอำนาจของพนักงานสอบสวน กองตรวจคนเข้าเมือง ให้เสนอคำร้องปล่อยชั่วคราวจนถึงผู้บัญชาการ หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทน หรือผู้ปฏิบัติราชการแทนเป็นอันเด็ดขาด ยกเว้นคดีความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท และผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ คดีความผิดต่อความมั่นคงของราชอาณาจักร คดีความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดเป็นคอมมิวนิสต์ หรือคดีที่รองอธิบดีกรมตำรวจขึ้นไป เห็นว่ามีเหตุอันสมควรและสั่งการไว้เป็นการเฉพาะ ถ้าบุคคลดังกล่าวพิจารณาแล้วมีคำสั่งอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว คำสั่งนั้นเป็นอันเด็ดขาด

(4.4) ให้สารวัตรใหญ่ สารวัตรที่เป็นหัวหน้ารับผิดชอบหน่วยงาน สารวัตรสถานีตำรวจนครบาล สารวัตรสถานีตำรวจภูธร กำหนดลำดับอาวุโสพนักงานสอบสวนไว้ตามข้อกำหนด ก.ตร.ว่าด้วยการกำหนดลำดับอาวุโสของข้าราชการตำรวจในการรักษาราชการแทน กรณีที่สารวัตรใหญ่ สารวัตรที่เป็นหัวหน้ารับผิดชอบหน่วยงาน สารวัตรสถานีตำรวจนครบาล สารวัตรสถานีตำรวจภูธร ไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ และเป็นกรณีที่มิได้มีการแต่งตั้งผู้รักษาราชการในตำแหน่งหรือผู้ปฏิบัติราชการแทนไว้ ให้พนักงานสอบสวนผู้มีอาวุโสตามลำดับที่กำหนดไว้มีอำนาจพิจารณาสั่งหรือเสนอคำร้องปล่อยชั่วคราวได้เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นๆ แล้วแต่กรณี

(5) เมื่อมีการพิจารณาสั่งปล่อยชั่วคราว

ก่อนปล่อยตัวไปจะต้องทำสัญญาประกันให้สมบูรณ์เสียก่อน ทั้งกรณีการปล่อยชั่วคราวโดยมีประกัน หรือมีประกันและหลักประกัน และให้ลงรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีไว้และให้ผู้ต้องหาหรือ ผู้ยื่นคำร้องขอปล่อยชั่วคราวลงลายมือชื่อไว้ในรายงานประจำวันด้วย

(6) เมื่อมีการพิจารณาสั่งเด็ดขาดไม่ให้ปล่อยชั่วคราวแล้ว ให้พนักงานสอบสวนแจ้งเหตุที่ไม่ให้ประกันแก่ผู้ต้องหาทราบทันที การแจ้งความเห็นไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวให้ผู้ยื่นคำร้องทราบ ให้ลงรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีไว้ และให้ผู้ยื่นคำร้องลงลายมือชื่อรับทราบในรายงานประจำวัน

(7) คดีที่พนักงานสอบสวนมีความเห็นว่าควรสั่งฟ้องและส่งสำนวนพร้อมกับตัวผู้ต้องหาไปยังพนักงานอัยการ เฉพาะในกรุงเทพมหานคร ให้พนักงานอัยการมอบตัวผู้ต้องหาไปอยู่ในความควบคุมของพนักงานตำรวจผู้สอบสวนนั้น ถ้าพนักงานอัยการได้วินิจฉัยและมีคำสั่งว่าควรปล่อยตัวผู้ต้องหาชั่วคราวโดยไม่มีประกันหรือมีประกัน หรือมีประกันและหลักประกัน ก็ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานตำรวจที่จะจัดการกับผู้ต้องหาหรือเป็นคู่สัญญากับนายประกันแล้วแต่กรณีแทนพนักงานอัยการ และถ้าได้ให้ผู้ใดประกันไปต้องรีบแจ้งให้พนักงานอัยการทราบโดยเร็วเพื่อจะได้กล่าวในฟ้อง

(8) ในกรณีที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก และคดีนั้นขึ้นศาลทหาร แต่ตัวผู้ต้องหาอยู่ในความควบคุมของพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจในระหว่างดำเนินคดี เมื่อมีคำร้องขอประกันตัวผู้ต้องหา การที่จะวินิจฉัยว่าสมควรให้ผู้ต้องหาประกันตัวไปหรือไม่ พนักงานสอบสวนมีอำนาจที่จะอาศัยหลักการให้ปล่อยชั่วคราว ผ่อนผันให้มีประกันตัวไปได้ เพื่อให้โอกาสแก่ผู้ต้องหาต่อสู้คดีได้อย่างเต็มที่ และมีให้ผู้ต้องหาถูกควบคุมตัวเป็นเวลานานเกินสมควรโดยไม่จำเป็น

2.2 กรอบแนวคิดในการศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวทางการปล่อยตัวชั่วคราวในชั้นพนักงานสอบสวน มาใช้ในการวิเคราะห์อุปสรรคและข้อขัดข้องของพนักงานสอบสวน ในการปฏิบัติและดำเนินการตามระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 7 บทที่ 1 ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติแก่ผู้ขอยื่นประกันตัวผู้ต้องหาในการพิจารณาการปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวนที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ (สน.ท่าเรือ) และได้นำรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (พุทธศักราช 2550) ประมวลกฎหมายอาญา ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ระเบียบเกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 7 บทที่ 1 มาวิเคราะห์ความเท่าเทียมกันหรือไม่เท่าเทียมกันในโอกาสที่จะได้รับการพิจารณาขอปล่อยตัวชั่วคราวในชั้นสอบสวนที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ (สน.ท่าเรือ)

ขั้นตอนการปล่อยตัวชั่วคราวในชั้นพนักงานสอบสวน

ขั้นตอนที่ 1 ผู้ขอประกันตน ยื่นคำร้องต่อพนักงานสอบสวน

ขั้นตอนที่ 2 พนักงานสอบสวนตรวจสอบเอกสาร/ทำสัญญาประกัน เสนอความเห็น ผู้มีอำนาจพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราว(1 ชั่วโมง)

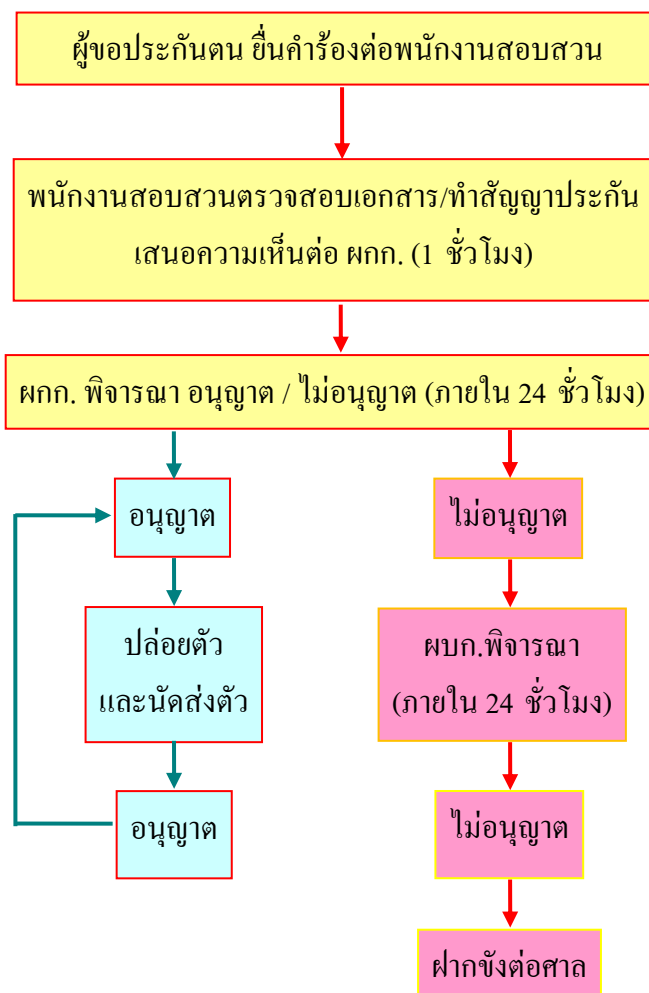
ขั้นตอนที่ 3 ผู้บังคับบัญชา (ผกก.) พิจารณา อนุญาต / ไม่อนุญาต (ภายใน 24 ชั่วโมง)

ขั้นตอนที่ 4 กรณีอนุญาตให้ประกันตัว ให้ปล่อยตัวผู้ต้องหา กำหนดนัดวันส่งตัว/รายงานตัว ตามระยะเวลาที่พนักงานสอบสวนกำหนด

ขั้นตอนที่ 5 กรณีไม่อนุญาตให้ประกันตัว ให้เสนอคำร้องไปยังผู้บังคับบัญชา เหนือขึ้นไปอีก 1 ระดับ (ผบก.)

ขั้นตอนที่ 6 กรณีไม่อนุญาตให้ประกันตัวตามขั้นตอนที่ 5 ให้นำตัวผู้ต้องหาผลิตฟ้อง/ฝากขัง ต่อศาลต่อไป

ขั้นตอนการปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการ

3.1 วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลเอกสาร (Documentary research) เพื่อความแน่นอนของการตีความตามประเด็นที่วางไว้ จะใช้เอกสารที่มีความเที่ยงตรง น่าเชื่อถือและเกี่ยวข้องโดยตรงกับประเด็นที่ต้องการศึกษาซึ่งเป็นการศึกษารวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ ได้แก่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (พุทธศักราช 2550) ประมวลกฎหมายอาญา ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 7 บทที่ 1 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ข้อมูลทั่วไปของสถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ (สน.ท่าเรือ) งานวิจัยและวรรณกรรมเกี่ยวกับการปล่อยตัวชั่วคราวและการประกันตัวผู้ต้องหา และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interview) โดยเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informants) แต่เนื่องจากมีข้อจำกัดในด้านระยะเวลา อีกทั้งตัวบุคลากรคือพนักงานสอบสวนประจำ สน. ท่าเรือ ปัจจุบันมีจำนวนเพียง 6 นาย ผู้วิจัยจึงทำการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการปล่อยตัวชั่วคราว ดังต่อไปนี้

3.1.1 ผู้ต้องหาที่ถูกควบคุมตัวในชั้นสอบสวนที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ (สน.ท่าเรือ) จำนวน 7 คน ซึ่งเป็นผู้ที่สามารถใช้สิทธิยื่นขอปล่อยตัวชั่วคราวในระหว่างถูกควบคุมในชั้นสอบสวนที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ (สน.ท่าเรือ)

3.1.2 พนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ (สน.ท่าเรือ) จำนวน 6 คน

3.1.3 ญาติ พี่น้องของผู้ต้องหาซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสีย จำนวน 5 คน

3.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

3.2.1 ผู้ต้องหาที่ถูกควบคุมตัวในชั้นสอบสวนที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ (สน.ท่าเรือ) จำนวน 10 คน ซึ่งเป็นผู้ที่ขอใช้สิทธิยื่นขอปล่อยตัวชั่วคราวในระหว่างถูกควบคุมในชั้นสอบสวนในช่วงเดือนมกราคม 2554 ถึง เดือนมิถุนายน 2555 ที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ (สน.ท่าเรือ) โดยมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

3.2.1.1 เป็นผู้ต้องหาที่ถูกควบคุมตัวในชั้นสอบสวนที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ (สน.ท่าเรือ)

3.2.1.2 เป็นคดีที่เกิดขึ้นบ่อยในชั้นสอบสวนที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ (สน.ท่าเรือ) จำนวน 4 ประเภทคดี ได้แก่

- (1) คดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ เช่น ลักทรัพย์ในเวลากลางคืน ชิงทรัพย์
- (2) คดีความผิดทางเพศ เช่น ข่มขืนกระทำชำเราหญิงอื่นที่ไม่ใช่ภรรยาของตน
- (3) คดีความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย เช่น ทำร้ายร่างกาย ร่วมกันฆ่าผู้อื่น
- (4) คดีความผิด พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ พ.ร.บ.จราจรฯ พ.ร.บ.การพนัน

3.2.1.3 เป็นคดีที่เกิดขึ้นในช่วงเดือนเดือนมกราคม 2554 ถึง เดือนกรกฎาคม 2555

3.2.2 พนักงานสอบสวนที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ (สน.ท่าเรือ) จำนวน 6 คน ซึ่งเป็นพนักงานสอบสวน สังกัดสถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ (สน.ท่าเรือ)

3.2.3 ญาติ พี่น้องของผู้ต้องหาซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสีย จำนวน 5 คน

1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 ขออนุญาตผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ (สน.ท่าเรือ) ทำการขอสัมภาษณ์ผู้ต้องหาที่ถูกควบคุมตัวในชั้นสอบสวน ในช่วงเดือนเดือนมกราคม 2554 ถึง เดือนมิถุนายน 2555 ที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ (สน.ท่าเรือ)

3.3.2 ขอสัมภาษณ์พนักงานสอบสวน จำนวน 10 คน ที่สังกัดสถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ (สน.ท่าเรือ) ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวนที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ (สน.ท่าเรือ)

3.3.3 ขออนุญาตผู้ต้องหาขอสัมภาษณ์ผู้ต้องหาที่ถูกควบคุมตัวในชั้นสอบสวนที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ (สน.ท่าเรือ) โดยความสมัครใจของผู้ต้องหาจำนวน 10 คน

3.3.4 ตั้งคำถามไว้เป็นแนวทางสัมภาษณ์และซักถามเพื่อให้เกิดคำตอบครอบคลุมตามประเด็นที่ต้องการจากผู้รับการสัมภาษณ์กันทุกคน

3.3.5 ทำการการสัมภาษณ์ด้วยตนเองเพราะต้องการข้อมูลเชิงลึก

3.4 สถิติคดีในระยะเวลา 6 เดือน (1 มกราคม – 30 มิถุนายน 2555)

3.4.1 คดีการพนัน 85 คดี ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว 60 คดี

3.4.2 ขักรัดในขณะเมาสุรา 51 คดี ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว 27 คดี

3.4.3 คดีความผิดเกี่ยวกับคนต่างด้าว 21คดี ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว 1 คดี

3.4.4 คดีลักทรัพย์/รับของโจร 13 คดี ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว 2 คดี

3.4.5 คดีความผิดตามพระราชบัญญัติจราจร 7 คดี ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว 1 คดี

3.4.6 คดีความผิดเกี่ยวกับอาวุธปืน 6 คดี ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว 1 คดี

3.4.7 คดีทำร้ายร่างกาย 4 คดี ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว 1 คดี

3.4.8 คดีฆ่าผู้อื่นและคดีพยายามฆ่า 3 คดี ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว 1 คดี

3.4.9 คดีวิ่งราวทรัพย์ ชิงทรัพย์ 3 คดี ไม่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว

3.4.10 คดีความผิดตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข 3 คดี ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว 3 คดี

3.4.11 คดีความผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก 1 คดี ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว 1 คดี

3.4.12 คดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด 397 คดี ไม่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว

หมายเหตุ

คดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีนโยบายไม่ให้มีการปล่อยตัวชั่วคราวในชั้นพนักงานสอบสวน

3.5 ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลทางเอกสารต่าง ๆ ค้นคว้าช่วงระยะเวลาศึกษาตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2555 ถึง เดือนกรกฎาคม 2555 ส่วนการดำเนินการสัมภาษณ์ผู้ต้องหาได้ใช้เวลาในช่วงเดือนกรกฎาคม 2555 การดำเนินการสัมภาษณ์พนักงานสอบสวนที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ (สน.ท่าเรือ) ได้ใช้เวลาในสัปดาห์ที่ 2-4 ของเดือนกรกฎาคมและต้นเดือนสิงหาคม 2555

3.6 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูล 3 ชุด ได้แก่

- 3.6.1 แบบสัมภาษณ์ผู้ต้องหา
- 3.6.2 แบบสัมภาษณ์พนักงานสอบสวน
- 3.6.3 แบบสัมภาษณ์ญาติพี่น้องของผู้ต้องหา ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสีย

3.7 วิธีการวิเคราะห์และตรวจสอบข้อมูล

3.7.1 วิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (พุทธศักราช 2550) ประมวลกฎหมายอาญา ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดีลักษณะที่ 7 บทที่ 1 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ข้อมูลระเบียบการขอลอยตัวชั่วคราวผู้ต้องหา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง บทสัมภาษณ์ การสัมภาษณ์ของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ วิเคราะห์เชิงเนื้อหาเพื่อสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

3.7.2 ผู้วิจัยมีการตรวจสอบคุณภาพของข้อมูลตามหลักการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยศึกษาข้อมูลจากแหล่งได้แก่ เอกสารต่าง ๆ และผู้ให้ข้อมูลสำคัญหลายคน ทั้งการสัมภาษณ์ผู้ต้องหาที่ถูกควบคุมตัวในชั้นสอบสวนที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ (สน.ท่าเรือ) จำนวน 10 คน และสัมภาษณ์พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ (สน.ท่าเรือ) จำนวน 10 คน และญาติพี่น้องของผู้ต้องหาซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสียจำนวน 10 คน แล้วนำข้อมูลทั้งหมดมาตรวจสอบก่อนสรุปผลต่อไป

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง การพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นพนักงานสอบสวนที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาวิธีปฏิบัติในการพิจารณาการปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวนที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ อุปสรรคและข้อขัดข้องของพนักงานสอบสวนในการปฏิบัติตามระเบียบการตำรวจนครบาลท่าเรือ รวมถึงข้อเสนอแนะและวิธีการแก้ไขการพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวในชั้นสอบสวนตามระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 7 บทที่ 1 ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ต้องหาที่เกี่ยวกับความเท่าเทียมกันหรือไม่เท่าเทียมกันในโอกาสที่จะได้รับการพิจารณาขอปล่อยตัวชั่วคราวในชั้นสอบสวนที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ ผลการศึกษาวเคราะห์ข้อมูลปรากฏ ดังนี้

4.1 ผลการศึกษาวเคราะห์ข้อมูลปฐมภูมิ

การเก็บข้อมูลโดยสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informants) ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ ผู้ต้องหาที่ถูกควบคุมตัวในชั้นสอบสวนที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ จำนวน 7 คน ญาติพี่น้องของผู้ต้องหาซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสีย จำนวน 5 คน และพนักงานสอบสวนที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ จำนวน 6 นาย เนื่องจากในห้วงเวลาที่ทำการวิจัยมีกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informants) ที่สามารถทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกได้ตามจำนวนดังกล่าว โดยผู้วิจัยใช้เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล 3 ชุด ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ผู้ต้องหา แบบสัมภาษณ์พนักงานสอบสวน และแบบสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้เสีย เกี่ยวกับความคิดเห็นในวิธีการปฏิบัติเพื่อขออนุญาตปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน อุปสรรค ข้อขัดข้องของพนักงานสอบสวนในการปฏิบัติตามระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 7 บทที่ 1 ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อเสนอแนะแนวทางและวิธีการแก้ไขในการพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวในชั้นสอบสวนที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือปรากฏผลดังนี้

4.1.1 อุปสรรคและข้อขัดข้องของผู้ต้องหา และญาติพี่น้อง ผู้มีส่วนได้เสีย

จากการสัมภาษณ์ผู้ต้องหาที่ถูกควบคุมตัวในชั้นสอบสวนที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิได้รับการประกันตัว จำนวน 7 คน และญาติพี่น้องของผู้ต้องหาซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสีย จำนวน 5 คน เห็นว่า แม้กฎหมายจะบัญญัติเรื่อง สิทธิของผู้ต้องหาเมื่อถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดอาญาที่มีโทษจำคุกในการยื่นขอปล่อยตัวชั่วคราวหรือขอประกันตัว แต่มีปัญหาอุปสรรคในการขอปล่อยตัวชั่วคราวหรือขอประกันตัวผู้ต้องหา จากสาเหตุต่างๆ คือ

4.1.1.1 ด้านความยากจน ความร่ำรวยที่แตกต่าง

ผู้ต้องหา และญาติพี่น้องผู้มีส่วนได้เสียทุกคน เห็นว่า ความยากจน ความร่ำรวยที่แตกต่าง เป็นเหตุผลทำให้ผู้ต้องหาไม่ได้รับโอกาสเท่าเทียมกันที่จะได้รับการปล่อยตัวผู้ต้องหาในชั้นพนักงานสอบสวน ที่สถานีตำรวจ เนื่องจากความยากจน ไม่มีเงินหรือหลักทรัพย์ ฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี จึงไม่ได้รับโอกาสที่จะได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว ในชั้นพนักงานสอบสวนที่สถานีตำรวจ เช่น ผู้ต้องหาคดีลักทรัพย์ในเวลากลางคืน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีถึงเจ็ดปี หรือปรับตั้งแต่ 2,000-10,000 บาท ถ้าจะประกันตัว ต้องใช้หลักทรัพย์ 120,000 บาทขึ้นไป ซึ่งผู้ต้องหาไม่มีเงินและไม่มีญาติที่สามารถประกัน

ตัวให้ได้ในขณะที่เพื่อนซึ่งเป็นคู่คี่ มีญาตินำหลักทรัพย์มาประกันตัวออกไปได้ ทำให้ไม่ได้รับสิทธิของการได้รับการพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวในชั้นพนักงานสอบสวน ที่สถานีตำรวจอย่างเท่าเทียมกัน

ผู้ต้องหาคดีมีอาวุธปืนเครื่องกระสุนปืนไว้ครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตพกพาอาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้านทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุอันสมควร โดยไม่ได้รับอนุญาต ถ้าจะประกันตัวต้องใช้หลักทรัพย์ 500,000 บาทขึ้นไป ซึ่งผู้ต้องหาไม่มีเงิน และไม่มีญาติที่สามารถประกันตัวให้ได้ จึงเห็นว่าคนที่ฐานะต่างกันไม่ได้รับสิทธิของการได้รับการพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวอย่างเท่าเทียมกัน

ผู้ต้องหาคดีร่วมกันฆ่าผู้อื่น ถ้าจะประกันตัวต้องใช้หลักทรัพย์ 400,000 บาทขึ้นไป ซึ่งผู้ต้องหาไม่มีเงินขอประกันตัว จึงเห็นว่า ฐานะต่างกัน สิทธิของการได้รับการพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวในชั้นพนักงานสอบสวนที่สถานีตำรวจไม่เท่าเทียมกัน”

ผู้ต้องหาคดีเมาสุราในขณะที่ขับรถ ถ้าจะประกันตัวต้องใช้หลักทรัพย์ 10,000 บาทขึ้นไป ซึ่งผู้ต้องหาไม่มีเงินไม่พอทำให้ไม่ได้รับการประกันตัว

4.1.1.2 ด้านระยะเวลาในการเดินทางมาขอประกันตัวผู้ต้องหาอยู่ไกลมีผลทำให้ขาดโอกาสในการยื่นขอประกันตัวผู้ต้องหาต่อพนักงานสอบสวน ในชั้นสอบสวน ที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ

ผู้ต้องหาและญาติพี่น้องผู้มีส่วนได้เสีย เห็นว่า ภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดซึ่งอยู่ไกลจากสถานีตำรวจ จึงไม่สามารถนำเงินหรือหลักทรัพย์มายื่นประกันตัวได้ทันเพราะเวลาในการควบคุมผู้ต้องหา ในชั้นสถานีตำรวจควบคุมผู้ต้องหาได้เพียง 48 ชั่วโมง จึงทำให้ไม่ได้รับโอกาสที่จะได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว ในชั้นพนักงานสอบสวน ที่สถานีตำรวจ เช่น

ผู้ต้องหาคดีข่มขืนกระทำชำเราหญิงอื่นซึ่งไม่ใช่ภรรยาของตน ผิดกฎหมายมาตรา 276 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดพันบาทถึงสี่หมื่นบาท ตามประมวลกฎหมายอาญา ถ้าจะประกันตัวต้องใช้หลักทรัพย์ 150,000 บาทขึ้นไป ผู้ต้องหาต้องติดต่อให้ญาติที่บ้านในต่างจังหวัดหาเงินมาประกันตัว และต้องดำเนินการภายในสี่สิบแปดชั่วโมง ทำให้ไม่ได้รับการประกันตัวในชั้นพนักงานสอบสวน ที่สถานีตำรวจ ในขณะที่คนในพื้นที่กรุงเทพฯ จะมีโอกาสได้รับการประกันตัวมากกว่า

4.1.1.3 ด้านประเภทของความผิดที่กฎหมายกำหนดเป็นการเฉพาะ

ผู้ต้องหาคดีร่วมกันฆ่าผู้อื่น ผิดกฎหมายอาญา มาตรา 288 ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี แต่เนื่องจากอายุไม่เกิน 18 ปี จึงต้องส่งตัวไปสถานพินิจ โดยไม่ได้รับการประกันตัวในชั้นพนักงานสอบสวน ที่สถานีตำรวจ เนื่องจากติดขัดในข้อกฎหมาย ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญาและครอบครัว พ.ศ. 2534 เมื่อพนักงานตำรวจทำการจับกุมตัวผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็กและเยาวชน (อายุไม่เกิน 18 ปี) ต้องนำตัวผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็กและเยาวชนส่งสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก ภายใน 24 ชั่วโมง

4.1.2 อุปสรรคและข้อขัดข้องของพนักงานสอบสวน ในการปฏิบัติตามระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 7 บทที่ 1 ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

4.1.2.1 ผู้ประกันตัวผู้ต้องหาไม่มีหลักทรัพย์มายื่นขอประกันตัว ต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ

จากการสัมภาษณ์พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาอนุญาตให้ปล่อยตัวชั่วคราวตามระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 7 บทที่ 1 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จำนวน 6 นาย มีพนักงานสอบสวน จำนวน 3 นาย เห็นว่า

ปัญหาที่เกิดขึ้นในการขอประกันตัวผู้ต้องหา คือ ผู้ประกันตัวผู้ต้องหาไม่มีหลักทรัพย์ มายื่นขอประกันตัว ต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ

4.1.2.2 ผู้ประกันตัวผู้ต้องหาไม่มีหลักทรัพย์ แต่ราคาหลักทรัพย์ไม่พอตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการประกันตัวผู้ต้องหาที่ สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ

จากการสัมภาษณ์พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาอนุญาตให้ปล่อยตัวชั่วคราวตามระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 7 บทที่ 1 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จำนวน 6 นาย มีพนักงานสอบสวน จำนวน 2 นาย เห็นว่า

ปัญหาที่เกิดขึ้นในการขอประกันตัวผู้ต้องหา คือ ผู้ต้องหาไม่มีหลักทรัพย์ แต่ราคาหลักทรัพย์ไม่พอตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการประกันตัวผู้ต้องหา

4.1.2.3 ผู้ประกันตัวผู้ต้องหา เอกสารไม่ครบถ้วนตามที่พนักงานสอบสวนกำหนด เช่น บัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน หนังสือรับรองการประเมินราคาที่ดิน จากเจ้าพนักงานที่ดิน

จากการสัมภาษณ์พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาอนุญาตให้ปล่อยตัวชั่วคราวตามระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 7 บทที่ 1 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จำนวน 6 นาย มีพนักงานสอบสวน จำนวน 4 นาย เห็นว่า

ปัญหาที่เกิดขึ้นในการขอประกันตัวผู้ต้องหา คือ ผู้ประกันนั้นมายื่นประกันโดยที่เอกสารไม่ครบถ้วนตามที่พนักงานสอบสวนกำหนด เช่น บัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน

4.1.2.4 ขั้นตอนการเสนอหลักทรัพย์และสัญญาประกัน เสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นถึงสถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ เป็นผู้อนุญาตให้ประกันตัวผู้ต้องหา มีขั้นตอนยาวเกินไป

จากการสัมภาษณ์พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาอนุญาตให้ปล่อยตัวชั่วคราวตามระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 7 บทที่ 1 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จำนวน 6 นาย มีพนักงานสอบสวน จำนวน 2 นาย เห็นว่า

ปัญหาที่เกิดขึ้นในการขอประกันตัวผู้ต้องหา คือ ขั้นตอนเสนอหลักทรัพย์และสัญญาประกัน เสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น ถึงสถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ อนุญาตให้ประกันตัวผู้ต้องหา มีขั้นตอนยาวเกินไป

4.1.2.5 ผู้ต้องการประกันตัวไปแล้ว หลบหนี ผิดสัญญาประกัน ไม่มาตามนัดพนักงานสอบสวน

จากการสัมภาษณ์พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาอนุญาตให้ปล่อยตัวชั่วคราวตามระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 7 บทที่ 1 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จำนวน 6 นาย มีพนักงานสอบสวน จำนวน 2 นาย เห็นว่า

ปัญหาที่เกิดขึ้นในการขอประกันตัวผู้ต้องหา คือ ผู้ต้องหาประกันตัวไปแล้ว หลบหนี ผิดสัญญาประกัน ไม่มาตามนัดพนักงานสอบสวน

4.1.3 ข้อเสนอแนะแนวทางและวิธีการแก้ไข การพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวในชั้นสอบสวนที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ (สน.ท่าเรือ)

4.1.3.1 ปัญหาข้อขัดข้องเรื่อง ผู้ประกันตัวผู้ต้องหาไม่มีหลักทรัพย์มายื่นขอประกันตัวต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ มีข้อเสนอแนะทางแก้ไขคือ หากผู้ต้องหาไม่มีหลักทรัพย์ให้ใช้บุคคลที่เชื่อถือได้ เช่น ข้าราชการ มาประกันตัวแทน

4.1.3.2 ปัญหาข้อขัดข้องเรื่อง ผู้ประกันตัวต้องหากมีหลักทรัพย์ แต่ราคาหลักทรัพย์ไม่พอตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการประกันตัวผู้ต้องหาที่ สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ มีข้อเสนอแนวทางแก้ไขคือ ผู้ประกันตัวควรศึกษาข้อมูลการประกันมาก่อน

4.1.3.3 ปัญหาข้อขัดข้องเรื่อง ผู้ประกันตัวผู้ต้องหา เอกสารไม่ครบถ้วนตามที่พนักงานสอบสวนกำหนด เช่น บัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน หนังสือรับรองการประเมินราคาที่ดินจากเจ้าพนักงานที่ดิน มีข้อเสนอแนวทางแก้ไขคือ ถ้าเอกสารไม่ครบถ้วนให้นำมายื่นต่อพนักงานสอบสวนในภายหลัง โดยมีกำหนดระยะเวลา และการแนะนำให้ผู้ยื่นประกันทำความเข้าใจในหลักเกณฑ์รายละเอียดการยื่นเอกสารขออนุญาตปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหา

4.1.3.4 ปัญหาข้อขัดข้องเรื่อง ขั้นตอนการเสนอหลักทรัพย์และสัญญาประกัน เสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นถึงสถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ เป็นผู้อนุญาตให้ผู้ประกันตัวผู้ต้องหา มีขั้นตอนยาวเกินไป มีข้อเสนอแนวทางแก้ไขคือ ควรลดขั้นตอนเสนอสัญญาประกัน และหลักทรัพย์ให้สั้นลง โดยให้พนักงานสอบสวนเป็นผู้วินิจฉัยอนุญาตการปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 108 แต่เพียงผู้เดียว และควรแก้ไขกฎหมายข้อระเบียบต่างๆ ให้เข้าใจและสะดวกขึ้นกว่าเดิม โดยลดขั้นตอนที่ไม่จำเป็นเพื่อความเข้าใจของผู้ประกัน

ปัญหาข้อขัดข้องเรื่อง ผู้ต้องการประกันตัวไปแล้ว หลบหนี ผิดสัญญาประกัน ไม่มาตามนัดพนักงานสอบสวน มีข้อเสนอแนวทางแก้ไขคือ ควรมีบทลงโทษที่รุนแรง

4.2 ผลการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลทุติยภูมิ

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลจากกฎหมายต่างๆ เช่น กฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 กล่าวถึง สิทธิเสรีภาพของปวงชนชาวไทย เรื่องโทษและความรับผิดชอบในทางอาญา ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กล่าวถึงข้อความเบื้องต้น เรื่องปล่อยตัวชั่วคราว ระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 7 บทที่ 1 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กล่าวถึงหลักเกณฑ์เรื่องการขอประกันผู้ต้องหา และข้อมูลระเบียบการปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหาของสถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ เอกสาร สถิติ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ ด้วยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content analysis) เพื่อสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ และมีการตรวจสอบคุณภาพของข้อมูล โดยศึกษาข้อมูลจากแหล่ง ได้แก่ เอกสารต่างๆ และผู้ให้ข้อมูลสำคัญหลายคน แล้วนำข้อมูลทั้งหมดมาตรวจสอบแล้วสรุปผล การดำเนินการพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ ได้ดังนี้

ในระหว่างวันที่ 1 พฤษภาคม ถึง 30 มิถุนายน 2555 สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ มีคดีที่มีผู้ต้องหาซึ่งมีสิทธิได้ประกันตัว จำนวนทั้งสิ้น 197 คดี มีการปล่อยตัวชั่วคราวไปจำนวน 98 คดี (ร้อยละ 49.75) โดยไม่นับรวมคดีเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติมีนโยบายไม่ให้มีการประกันตัวผู้ต้องหาในชั้นพนักงานสอบสวน ที่สถานีตำรวจ รวมทั้งคดีสุดตมสารระเหย คดีเสพยาเสพติด ที่ผู้ต้องหาต้องถูกส่งตัวเข้าสู่การบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพทางร่างกาย โดยสถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ มีวิธีการปฏิบัติในการพิจารณาการปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวนที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ ดังนี้

วิธีการปฏิบัติในการพิจารณาการปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน ที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ

ในกรณีที่มีผู้ต้องการประกันตัวผู้ต้องหา ซึ่งถูกควบคุมตัวอยู่ในชั้นสอบสวนที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ ผู้มายื่นขอประกันควรมีหลักฐานต่างๆ ดังต่อไปนี้ คือ บัตรประจำตัวประชาชน หลักทรัพย์ที่จะ

ใช้เป็นหลักประกัน ได้แก่ เงินสด (เงินตราของรัฐบาลไทยเท่านั้น) โฉนดที่ดินซึ่งเจ้าพนักงานที่ดิน ได้ประเมินราคาแล้วหรือพนักงานสอบสวนเชื่อว่าที่ดินมีราคา ไม่น้อยกว่า 2 เท่าของจำนวนเงิน ที่ระบุไว้ในสัญญาประกัน หนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3ก.) ซึ่งเจ้าพนักงานที่ดินได้ประเมินราคาแล้วหรือพนักงานสอบสวนเชื่อว่าที่ดินมีราคา ไม่น้อยกว่า 2 เท่าของจำนวนเงิน ที่ระบุไว้ในสัญญาประกัน พันธบัตรรัฐบาล สลากออมสินและสมุดเงินฝากธนาคาร ตัวแลกเงินที่ธนาคารเป็นผู้จ่ายและธนาคารผู้จ่ายได้รับรองตลอดไป ตัวสัญญาใช้เงินที่ธนาคารเป็นผู้จ่าย และธนาคารผู้จ่ายได้รับรองเช็คที่ธนาคารเป็นผู้สั่งจ่ายหรือรับรอง หนังสือรับรองของธนาคาร เพื่อชำระเบี้ยปรับแทน ในกรณีที่ผิดสัญญาประกัน

ในกรณีที่ผู้ยื่นขอประกันมีครอบครัวแล้วจะต้องทำหนังสือแสดงการอนุญาตจากสามีหรือภรรยาแล้วแต่กรณีไปด้วย วิธีการปฏิบัติการขอลปล่อยตัวชั่วคราวในชั้นพนักงานสอบสวน ที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ ให้ผู้ที่มาขอประกันตัวผู้ต้องหา พบและยื่นคำร้องต่อพนักงานสอบสวนที่จะปฏิบัติหน้าที่อยู่ไม่ว่าเป็นเจ้าของคดีหรือไม่ก็ตาม หากไม่อาจเขียนคำร้องประกันได้เอง ให้ร้องขอต่อพนักงานสอบสวนเพื่อส่งเจ้าหน้าที่ช่วยเขียนคำร้องโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ เมื่อพนักงานสอบสวนรับคำร้องแล้ว ให้ขอหลักฐานการรับสัญญาประกันซึ่งต้องลงเวลารับคำร้องไว้ด้วย เจ้าพนักงานจะพิจารณาแจ้งผลการส่งคำร้องให้เสร็จภายใน 24 ชั่วโมง นับแต่เวลาที่รับคำร้อง หากไม่ได้รับความสะดวกหรือล่าช้า ให้รีบเข้าพบแจ้งต่อสารวัตรหรือสารวัตรหัวหน้างานคนใด คนหนึ่งทราบทันที ในการยื่นขอประกันตัวผู้ต้องหา นี้ เป็น คุลยพินิจของเจ้าพนักงานที่จะให้ประกันหรือไม่ให้ประกันก็ได้โดยจะพิจารณาถึงความหนักเบาแห่งข้อหา พยานหลักฐานที่สอบสวนไปแล้วเพียงใด พฤติการณ์ต่างๆ แห่งคดีเป็นอย่างไร เชื่อถือผู้ร้องขอประกันได้เพียงใด ภัยอันตรายหรือความเสียหายที่จะเกิดจากการปล่อยชั่วคราว มีเพียงใด หรือไม่ผู้ต้องหาจำหลบหนีหรือไม่

หากพนักงานเจ้าหน้าที่ตำรวจพิจารณาอนุญาตให้ประกันตัวไปได้ก็จะนำสัญญาประกันและผู้ยื่นประกันลงบันทึกประจำวันไว้เป็นหลักฐาน หากเจ้าพนักงานตำรวจไม่อนุญาตให้ประกันก็แจ้งให้นายประกันทราบคืนหลักทรัพย์ไป (ระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดีลักษณะที่ 7 บทที่ 1 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ)

ผู้ยื่นขอประกัน ได้แก่ ตัวผู้ต้องหาหรือจำเลยนั่นเอง สามี ภรรยา หรือญาติของผู้ต้องหาหรือจำเลย

ผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้อง หรือผู้ใดก็ได้ที่เต็มใจจะเข้าไปเป็นผู้ประกันตัวผู้ต้องหา หรือจำเลยดังกล่าว

ผู้ขอประกันตัวควรเตรียมเอกสาร บัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรอื่นที่ทางราชการออกให้เพื่อให้แสดงว่าผู้นั้นเป็นใคร อยู่ที่ไหน เอกสารแสดงกรรมสิทธิ์ทรัพย์สินที่นำมาวางเป็นหลักประกัน เช่น โฉนดที่ดิน (ควรให้ทางกรมที่ดินตราครุฑมาด้วย) ทะเบียนบ้าน ถ้าเจ้าของกรรมสิทธิ์ไม่ได้มาเอง คนมาแทนต้องมีใบมอบอำนาจให้ทำแทนโดยชัดแจ้ง และปิดอากรแสตมป์ 10 บาท (ระเบียบข้อปฏิบัติ ผู้ยื่นขอประกันที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง การพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน : ศึกษากรณี สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหลักเกณฑ์ในการขอปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวนที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ ตามขั้นตอนของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อศึกษาวิธีปฏิบัติในการพิจารณาปล่อยตัวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวนที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ รวมถึงอุปสรรคและข้อขัดข้องของพนักงานสอบสวนในการปฏิบัติตามระเบียบตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 7 บทที่ 1 ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ต้องหาเกี่ยวกับความเท่าเทียมกันหรือไม่เท่าเทียมกันในโอกาสที่ได้รับการพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวในชั้นสอบสวนที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ ซึ่งผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากเอกสารต่างๆ ได้แก่ กฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 กล่าวถึง สิทธิเสรีภาพของปวงชนชาวไทย เรื่องโทษและความรับผิดชอบในทางอาญา ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กล่าวถึงข้อความเบื้องต้น เรื่องปล่อยตัวชั่วคราว ระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 7 บทที่ 1 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กล่าวถึงหลักเกณฑ์เรื่องการขอประกันผู้ต้องหา และข้อมูลระเบียบการขอปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหาของสถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ

การเก็บข้อมูลภาคสนาม (field research) จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interview) โดยเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informants) ได้แก่ ผู้ต้องหาที่ถูกควบคุมตัวในชั้นสอบสวนที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ จำนวน 7 คน ซึ่งเป็นผู้ที่สามารถขอใช้สิทธิยื่นขอปล่อยตัวชั่วคราวในระหว่างถูกควบคุมตัวในชั้นสอบสวน ที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ ในเรื่องความคิดเห็นของผู้ต้องหาเกี่ยวกับความไม่เท่าเทียมกันในโอกาสที่ได้รับการพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวในชั้นสอบสวนที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ จำนวน 6 นาย ในเรื่องอุปสรรคและข้อขัดข้องของพนักงานสอบสวน ในการปฏิบัติตามระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 7 บทที่ 1 ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล 3 ชุด ได้แก่ บทสัมภาษณ์ผู้ต้องหา และแบบสัมภาษณ์พนักงานสอบสวนและผู้มีส่วนได้เสีย

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารกฎหมาย เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ และบทสัมภาษณ์ การสัมภาษณ์ของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ด้วยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content analysis) เพื่อสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ และมีการตรวจสอบคุณภาพของข้อมูลแบบสามเส้า โดยศึกษาข้อมูลจากแหล่ง ได้แก่ เอกสารต่างๆ และข้อผู้ให้ข้อมูลสำคัญหลายคน และนำข้อมูลทั้งหมดมาตรวจสอบแล้วสรุปผล

5.1 สรุปผลการวิจัย

ซึ่งผลการวิจัยนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. วิธีการปฏิบัติในการพิจารณาการปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวนที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ

ผู้ร้องขอประกันตัวผู้ต้องหาหรือผู้ต้องหา ที่จะขอประกันตัวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวนที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ ต้องเตรียมหลักฐานและเอกสารต่างๆ ดังนี้

- 1.1 บัตรประจำตัวผู้ขอประกันตัวผู้ต้องหา
- 1.2 สำเนาทะเบียนบ้านของผู้ขอประกันตัวผู้ต้องหา

1.3 หลักทรัพย์ เช่น เงินสด โฉนดที่ดินฯ

1.4 เอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

เมื่อผู้ขอประกันตัวผู้ต้องหาได้รวบรวมเอกสารดังกล่าวข้างต้นแล้ว ให้ยื่นต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ เพื่อให้พนักงานสอบสวนพิจารณา ซึ่งพนักงานสอบสวนจะอนุญาตให้ประกันตัวผู้ต้องหาหรือไม่นั้น ต้องแจ้งให้ผู้ยื่นขอประกันตัวผู้ต้องหาทราบภายใน 24 ชั่วโมง คำสั่งพนักงานสอบสวน ผู้พิจารณาอนุญาต หรือไม่อนุญาต เมื่อพิจารณาไม่อนุญาตให้ประกันตัว ผู้ต้องหาถือว่าคำสั่งเป็นอันสิ้นสุด จะไม่มีการอุทธรณ์คำสั่ง

2. อุปสรรคและข้อขัดข้องของพนักงานสอบสวนในการปฏิบัติตามระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 7 บทที่ 1 ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

2.1 ผู้ประกันตัวผู้ต้องหาไม่มีหลักทรัพย์มายื่นขอประกันตัว ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ

2.2 ผู้ประกันตัวผู้ต้องหาไม่มีหลักทรัพย์ แต่ราคาหลักทรัพย์ไม่พอตามเกณฑ์ที่กำหนดในการประกันตัวผู้ต้องหาที่ สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ

2.3 ผู้ประกันตัวผู้ต้องหา เอกสารไม่ครบถ้วนตามที่พนักงานสอบสวนกำหนด เช่น บัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน หนังสือรับรองการประเมินราคาที่ดิน จากเจ้าพนักงานที่ดิน

2.4 ขั้นตอนเสนอหลักทรัพย์และสัญญาประกัน เสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นถึงสถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ เป็นผู้อนุญาตให้ประกันตัวผู้ต้องหา มีขั้นตอนยาวเกินไป

2.5 ผู้ต้องหาประกันตัวไปแล้ว หลบหนี ผิดสัญญาประกัน ไม่มาตามนัดพนักงานสอบสวน

3. ข้อเสนอแนะแนวทางและวิธีการแก้ไข การพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวในชั้นสอบสวนที่ สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ (สน.ท่าเรือ)

จากการศึกษาของผู้วิจัยและการสัมภาษณ์ผู้ต้องหาที่ถูกควบคุมตัวที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ จำนวน 7 คน พบว่า เกิดความไม่เท่าเทียมกันในโอกาสที่จะได้รับการพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราว ในชั้นสอบสวนที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ มีสาเหตุ 3 ประการดังนี้

3.1 ด้านฐานะความยากจน ความร่ำรวย ที่แตกต่างกัน เนื่องจากคนรวยก็สามารถยื่นขอประกันตัวผู้ต้องหาได้ ส่วนคนจนเสียโอกาสในการยื่นหลักทรัพย์ขอประกันตัว ผู้ต้องหาที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ

3.2 ด้านระยะเวลาในการเดินทางมาของผู้ประกันตัวผู้ต้องหาอยู่ไกล มีผลทำให้ขาดโอกาสในการยื่นขอประกันตัวผู้ต้องหาต่อพนักงานสอบสวน ในชั้นสอบสวนที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ

3.3 ด้านประเภทของความผิดที่กฎหมายกำหนดเป็นการเฉพาะเหตุผล ที่ไม่ได้รับโอกาสเท่าเทียมกัน ที่จะได้การปล่อยตัวชั่วคราว ผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน ที่สถานีตำรวจ เนื่องจากติดขัดในข้อกฎหมาย ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาชญากรรมและครอบครัว พ.ศ. 2534 นั้น ต้องนำผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็กและเยาวชน ส่งสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก ภายใน 24 ชั่วโมง ดังนั้น ในชั้นพนักงานสอบสวนจึงไม่ได้รับโอกาสที่จะได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวในชั้นพนักงานสอบสวน

5.2 อภิปรายผล

1. จากข้อมูลปัญหาในข้างต้นที่เกิดจากติดขัดในข้อกฎหมาย กำหนดระยะเวลา งบประมาณ ด้านเศรษฐกิจ อาจทำให้เกิดปัญหาในการนำนโยบายตามหลักกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ดังกล่าวไปปฏิบัติไม่ประสบผลสำเร็จ ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดและทฤษฎีทางด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

กึ่งองค์กรบุคลากร หรือแม้แต่แนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ซึ่งใช้รูปแบบสมรรถนะองค์กรที่มีการใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตำรวจ (พนักงานสอบสวนในการตีความกฎหมาย) โดยพิจารณาตามแนวคิดและทฤษฎีของการนำนโยบายไปปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับองค์กรบุคลากรนั้น จะเห็นได้ว่าเมื่อนโยบายที่ออกมาในรูปแบบของกฎหมายเรื่องการปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหาถูกนำไปปฏิบัติประเด็นสำคัญของการนำนโยบายไปปฏิบัติ นั่นคือการที่คำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้ต้องหาเมื่อบุคคลใดไม่ได้ตกเป็นผู้ต้องหาแล้ว สิทธิบางประการโดยเฉพาะเสรีภาพ ย่อมเสียไปต้องถูกควบคุม หรือถูกควบคุมตัวไว้ในห้องควบคุมของที่ทำการของเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ วัตถุประสงค์ จุดมุ่งหมายความต้องการของนโยบาย ไม่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงทุกกรณี เนื่องจากมีข้อยกเว้นด้านต่างๆ ทำให้สิทธิผู้ต้องหาบางรายเสียไปจึงเกิดความไม่เท่าเทียมกันในโอกาสที่จะได้รับการพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวในชั้นพนักงานสอบสวนที่สถานีตำรวจ เป้าหมายไม่เป็นไปตามประสงค์ ที่ผู้กำหนดนโยบายต้องการคือว่า บุคคลย่อมเสมอกัน ในกฎหมายและได้รับความคุ้มครอง ตามกฎหมายเท่าเทียมกัน (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 30 วรรคแรก)

2. ผลการวิจัยพบว่า ในการพิจารณาการปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวนที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ รวมถึงอุปสรรคและข้อขัดข้องในการปฏิบัติตามระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดีลักษณะที่ 7 บทที่ 1 ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ต้องเป็นไปตามระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 7 บทที่ 1 ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยศึกษาพบว่าเกิดความไม่เท่าเทียมกันในโอกาสที่จะได้รับการพิจารณาขอปล่อยตัวชั่วคราวในชั้นสอบสวนที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ สอดคล้องกับการสัมภาษณ์ผู้ต้องหาจำนวน 7 คน ที่ถูกควบคุมตัวที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ สอดคล้องกับประสบการณ์การทำงานของ ผู้วิจัยเนื่องจากผู้วิจัยเป็นพนักงานสอบสวน และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สำราญ ท้าวดวงดี (2546) อำนาจในการพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหา เป็นอำนาจของพนักงานสอบสวนเป็นผู้พิจารณา สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ธิติรัตน์ ชลประเสริฐสุข (2548) ในเรื่องการประกันตัวผู้ต้องหาเป็นเรื่องระหว่างรัฐกับเอกชนหากผู้ขอประกันตัวผู้ต้องหาผิดสัญญาประกันซึ่งเป็นคดีทางแพ่งต้องฟ้องร้องกันชั้นศาลสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริชัย ทศนประพันธ์ (2548) ในเรื่องการปล่อยตัวชั่วคราว และการประกันตัวโดยใช้กรรมธรรม์ประกันภัยอิสรภาพของบริษัทประกันภัย เป็นการสนับสนุนให้ผู้ต้องหาได้รับความสะดวกในการประกันตัว เป็นการช่วยบรรเทาเรื่องฐานะความยากจน ความร่ำรวยที่แตกต่างกัน ด้านระยะเวลาในการเดินทางมาของผู้ประกันตัวผู้ต้องหาอยู่ไกลมีผลทำให้ขาดโอกาสในการยื่นขอประกันตัวผู้ต้องหาต่อพนักงานสอบสวนในชั้นสอบสวนที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ ก็สามารถใช้หลักทรัพย์กรรมธรรม์ประกันภัยอิสรภาพของบริษัทประกันภัย ประกันตัวผู้ต้องหาแทนได้ในชั้นสอบสวน ที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตติมา กำธรวิวรรณ (2549) ในเรื่องผู้ต้องหาผิดสัญญาประกัน เป็นเรื่องทางแพ่งต้องนำคดีไปฟ้องต่อศาล และสอดคล้องกับผลงานของ ทศนีย์ ลักษณะนิชนชัย (2549) เรื่องการปล่อยตัวชั่วคราว เด็กที่กระทำความผิดเยาวชน ผู้กระทำความผิด ซึ่งพนักงานสอบสวนต้องนำตัวเด็กและเยาวชนที่อายุไม่เกิน 18 ปี ส่งสถานพินิจคุ้มครองเด็กเป็นการฟื้นฟูจิตใจของเด็กและเยาวชนที่เคยหลงผิดกระทำความผิดไป

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง การพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน : ศึกษากรณีสถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

รัฐบาลควรให้การสนับสนุน ส่งเสริม ผลักดัน เรื่องสิทธิความเท่าเทียมกันอย่างเสมอภาค อย่างจริงจังที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานั้นต้องไม่แย้งกับกฎหมายพิเศษอื่นๆ เช่น พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 และระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 7 บทที่ 1 ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ การประกันตัวผู้ต้องหาว่าด้วยเรื่องปฏิบัติในการปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหา

5.3.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือและพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลท่าเรือต้องให้ความร่วมมือและปฏิบัติงานตรงหน้าที่โดยปฏิบัติตามกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 7 บทที่ 1 ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ การประกันตัวผู้ต้องหา และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องในเรื่องการปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหาอย่างจริงจัง

2. สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ ควรจัดให้ มีการฝึกอบรมเพิ่มพูนความรู้แก่พนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ เรื่องการใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหา ในการวินิจฉัยคำร้องให้ปล่อยชั่วคราว ให้พิจารณาข้อเหล่านี้ประกอบ

- (1) ความหนักเบาแห่งข้อหา
- (2) พยานหลักฐานที่นำมาสืบแล้วมีเพียงใด
- (3) พฤติการณ์ต่างๆ แห่งคดีนี้เป็นอย่างไร
- (4) เชื่อถือผู้ร้องขอประกันหรือหลักประกันได้เพียงใด
- (5) ผู้ต้องหาหรือจำเลยน่าจะหลบหนีหรือไม่
- (6) ภัยอันตรายหรือความเสียหายที่เกิดจากการปล่อยตัวชั่วคราว มีเพียงใดหรือไม่
- (7) ในกรณีที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยต้องขัดตามหมายศาลถ้ามีคำคัดค้านของพนักงานสอบสวน

พนักงานอัยการหรือโจทก์ แล้วแต่กรณี ศาลพึงรับประกอบการวินิจฉัยได้

3. สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ ควรมีการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ จัดทำคู่มือความรู้เกี่ยวกับสิทธิในเรื่องการปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหา เพื่อใช้เป็นแนวทางอำนวยความสะดวก และสร้างความเข้าใจกับสิทธิในเรื่องการปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหา เพื่อใช้เป็นแนวทางอำนวยความสะดวก และสร้างความเข้าใจกับสิทธิของผู้ต้องหา และผู้ขอยื่นประกันด้วยถึงหลักเกณฑ์การยื่นขอพิจารณาขอปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นพนักงานสอบสวนที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ

5.3.3 ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. ควรมีการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ ในการปฏิบัติงานของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ข้อจำกัดในการใช้ดุลยพินิจของพนักงานสอบสวน ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน ในเรื่องของกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งแนวทางการแก้ไขปัญหาต่างๆ เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพภายใต้ความเท่าเทียมกัน

2. ควรมีการศึกษาวิจัยในส่วนของกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วยเรื่องพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหากับกฎหมายตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี

ลักษณะที่ 7 บทที่ 1 ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยเรื่องการประกันตัวผู้ต้องหาตั้งกล่าวว่ามีผลดี
ผลเสียอย่างไรต่อสิทธิ และโอกาสที่จะได้รับการพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหา กรณีปล่อยตัวชั่วคราว
ผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน ที่สถานีตำรวจนับตั้งแต่ได้มาปฏิบัติอย่างจริงจัง

บรรณานุกรม

- จิตติมา กำธรวิวรรธน์. (2549). **การปล่อยตัวชั่วคราวเป็นมาตรการผ่อนคลายการควบคุมผู้ต้องหาหรือจำเลยไว้เพื่อพิพากษา**. วิทยานิพนธ์นิติศาสตร์มหาบัณฑิต สาขานิติศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จุมพล หนีมพานิช. (2547). **การวิเคราะห์นโยบาย : ขอบข่าย แนวคิด ทฤษฎี และกรณีตัวอย่าง**. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.
- ชนัญชัย นันทอุทยาน. (2545). **พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545**. กรุงเทพฯ: บัณฑิตอักษร.
- ทรงเกียรติ ทิพย์เทียมพงศ์. (2548). **วิเคราะห์นโยบาย มาตรการที่ 3 ศึกษากรณี : ทหารบก จังหวัดกาญจนบุรี**. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทศพร ศิริสัมพันธ์. (2539). **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนวัฒน์ ศรีอนุชา, พ.ต.ท. (2551,1 มีนาคม). สัมภาษณ์.
- ธิดารัตน์ ชลประเสริฐสุข. (2548). **การนำมาตรการปกครองมาใช้บังคับแก่การผิดสัญญาประกันผู้ต้องหาในชั้นเจ้าพนักงาน**. ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขานิติศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ธิตพงษ์ วงศ์หนูพะเนา, ร.ต.อ. (2551,2 มีนาคม). สัมภาษณ์.
- นายเจ็ด (นามสมมติ). (2551,4 กุมภาพันธ์). สัมภาษณ์.
- นายแปด (นามสมมติ). (2551,5 มกราคม). สัมภาษณ์.
- นายสอง (นามสมมติ). (2551,5 มกราคม). สัมภาษณ์.
- นายสาม (นามสมมติ). (2551,8 มกราคม). สัมภาษณ์.
- นายสิบ (นามสมมติ). (2551,17 มกราคม). สัมภาษณ์.
- นายหก (นามสมมติ). (2551,30 มกราคม). สัมภาษณ์.
- นายหนึ่ง (นามสมมติ). (2551,5 มกราคม). สัมภาษณ์.
- ประเวศน์ มหารัตน์สกุล. (2548). **การพัฒนางองค์การเพื่อการเปลี่ยนแปลง**. กรุงเทพฯ: บริษัท วิทย์ ไพบูลย์ ฟรินติ้ง.
- ปรีชญา เวสารัชช์ และคณะ. (2546). **ปัญหาเฉพาะเชิงนโยบายสาธารณะ**. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.
- พัฒน์พงศ์ สมานเกียรติสกุล. (2548). **พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 (ฉบับแก้ไข พ.ศ. 2548)**. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : บัณฑิตอักษร.
- พัฒน์พงศ์ สมานเกียรติสกุล. (2547). **ประมวลกฎหมายอาญา ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา**. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดพิมพ์อักษร.
- ภวัต น้อมกลาง, พ.ต.ท. (2551,1 มีนาคม). สัมภาษณ์.
- มนตรี รูปสุวรรณ. (2547). **กฎหมายรัฐธรรมนูญ**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- มยุรี อนุมานราชธน. (2547). **นโยบายสาธารณะ : แนวคิด กระบวนการและการวิเคราะห์**. เชียงใหม่: ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

มานพ ทรายแก้ว, พ.ต.ท. (2551,1 มีนาคม). สัมภาษณ์.

วิโรจน์ ลี้กุล, ร.ต.อ. (2551,2 มีนาคม). สัมภาษณ์.

วีรนาถ มานะ และพรณี ประเสริฐวงศ์. (2531). **การจัดการและบริหาร**. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: ชวนพิมพ์.

ศิริชัย ทศนประพันธ์. (2548). **การปล่อยตัวชั่วคราวและการประกันตัวผู้ต้องหาโดยใช้ประกันภัยของบริษัทประกันภัย**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกริก.

สมบัติ อารังธัญวงศ์. (2548). **นโยบายสาธารณะแนวคิด การวิเคราะห์และกระบวนการ**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : เสมาธรรม

สมิหรา จิตตลดากร. (2546). **ทฤษฎีองค์กร**. (พิมพ์ครั้งที่3). กรุงเทพฯ : แสงเทียนการพิมพ์.

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2546). **ระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี**. กรุงเทพฯ : สูตรไพศาลการพิมพ์.

_____. (2550). **ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550**. กรุงเทพฯ: สูตรไพศาลการพิมพ์.

_____. (2551). **หลักประกันตัวผู้ต้องหาคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ**. กรุงเทพฯ: สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.

สำราญ ท่างดวงดี. (2546). **การปล่อยตัวชั่วคราว : ศึกษาเฉพาะกรณีนายประกันอาชีพ**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกริก.

โสภณ แยมชมชื่น, พ.ต.ต. (2551,21 มีนาคม). สัมภาษณ์.

Williams, R. S. (1988). **Performance manager: perspectives on employee performance**. London: International Thomson Business Press.

ภาคผนวก

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง

การพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน : ศึกษากรณีสถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ

.....

สำหรับผู้ต้องหา

1. สถานที่สัมภาษณ์
2. ข้อมูลทั่วไป ชื่อ ชื่อสกุล อายุ การศึกษา อาชีพ ภูมิลำเนา
3. ถูกควบคุมตัวที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือเนื่องจาก
4. เหตุเกิดเมื่อใด
5. การกระทำของท่านนั้นตามกฎหมายเป็นความผิดฐานใด ท่านทราบหรือไม่
6. ผู้ต้องหานั้นมีสิทธิขอยื่นประกันตัวชั่วคราวได้ ท่านเห็นว่อย่างไร
7. หลักจากที่ท่านทราบข้อมูลกฎหมายและระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับความผิดของท่านแล้ว การยื่นขอปล่อยตัวชั่วคราว ท่านมีความเห็นอย่างไร
8. สิทธิของการยื่นประกันตัวชั่วคราวในชั้นสอบสวน ท่านมีความเห็นอย่างไร
9. ท่านมีข้อเสนอแนะถึงความไม่เท่าเทียมกันในสิทธิของการได้รับการพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวในชั้นพนักงานสอบสวน ที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ อย่างไร
 - 9.1 สัมภาษณ์เพิ่มเติมกรณี คดีผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็กและเยาวชน (อายุไม่เกิน 18 ปี) กระทำติดตามพระราชบัญญัติพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 เมื่อพนักงานตำรวจทำการจับกุมตัวผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็กและเยาวชน (อายุไม่เกิน 18 ปี) ต้องนำตัวผู้ต้องหา ซึ่งเป็นเด็กและเยาวชนส่งสถานพินิจและคุ้มครองเด็กภายใน 24 ชั่วโมง ดังนั้น ในชั้นพนักงานสอบสวนจึงไม่ได้รับโอกาสที่จะได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวในชั้นพนักงานสอบสวนท่านนั้น ท่านมีความเห็นอย่างไร
10. ท่านมีข้อเสนอแนะถึงความไม่เท่าเทียมกันในสิทธิของการได้รับการพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราว ในชั้นพนักงานสอบสวนที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรืออย่างไร

บทสัมภาษณ์ นายหนึ่ง (นามสมมติ) อายุ 36 ปี
ผู้ต้องหา คดีร่วมกันลักทรัพย์ในเวลากลางคืน
สัมภาษณ์ 5 กรกฎาคม 2555

สถานที่สัมภาษณ์ สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ
ข้อมูลทั่วไป

อายุ 36 ปี จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อาชีพ รับจ้างทั่วไป มีภูมิลำเนาอยู่อำเภอนาตาล จังหวัดหนองคาย

คำถาม: ถูกควบคุมตัวที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือเนื่องจาก

“ผมกับเพื่อนรวม 2 คน ได้ร่วมกันลักทรัพย์ อลูมิเนียม ของบริษัทแคร็บอย ที่ทำหลังการถยนต์มูลค่าทรัพย์สินประมาณ 10,000 บาท แล้วถูกตำรวจทำการจับกุม ได้พร้อมของกลาง คือ อลูมิเนียม ในจุดเกิดเหตุ”

คำถาม: เหตุเกิดเมื่อใด

“ผมไปลักทรัพย์ และถูกตำรวจจับเมื่อวาน (4 มกราคม 2554) ตอนกลางคืน พร้อมเพื่ออีกคนที่ร่วมกันลักทรัพย์”

คำถาม: การกระทำของท่านนั้นตามกฎหมายเป็นผิดฐานใด ท่านทราบหรือไม่

“พนักงานสอบสวนแจ้งให้ผมทราบว่า ผมผิดฐานลักทรัพย์ ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 335 ผู้ใดลักทรัพย์ (1) เวลากลางคืน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงเจ็ดปี หรือปรับตั้งแต่ 2,000-10,000 บาท”

คำถาม: ผู้ต้องหาท่านมีสิทธิยื่นขอประกันตัวชั่วคราวได้ท่านเห็นว่อย่างไร

“ผมอยากใช้สิทธิขอประกันตัว ผมไม่อยากจะนอนในคุกอีก”

คำถาม: หลังจากที่ท่านทราบข้อมูลกฎหมาย และระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวกับความผิดท่านแล้วการยื่นขอปล่อยตัวชั่วคราว ท่านมีความเห็นอย่างไร

“ผมต้องหาคดียักทรัพย์ในเวลากลางคืน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีถึงเจ็ดปี หรือปรับตั้งแต่ 2,000-10,000 บาท ถ้าจะประกันตัว ผมต้องใช้หลักทรัพย์ 120,000 บาทขึ้นไป ผมไม่มีเงิน แล้วผมก็ไม่มีญาติที่สามารถประกันตัวให้ได้ คงเป็นเวรกรรมของผม เพื่อที่ร่วมกันลักทรัพย์กับผมประกันตัวไปเมื่อเช้าแล้ว”

คำถาม: การที่เพื่อร่วมกระทำผิดข้อหาเดียวกันกับท่านได้ประกันตัวไปแล้วนั้น ท่านเห็นว่อย่างไร

“ก็เป็นสิทธิของเขาที่สามารถทำได้ ทางบ้านเขารวบเงินมาประกันตัวไป ส่วนผมไม่มีเงินก็ต้องรับกรรม แต่ก็น้อยใจเหมือนกัน มันไม่ยุติธรรมทำผิดเหมือนผมแท้ๆ แต่ได้ออกไปช้อนนอกส่วนผมนอนในคุกต่อไป”

คำถาม: ท่านเห็นว่าไม่ยุติธรรมนั้น ท่านมีความเห็นว่าควรทำอย่างไร

“ผมเห็นว่าไม่ยุติธรรม ไม่มีความเท่าเทียมกันในสิทธิของการได้รับการพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวในชั้นพนักงานสอบสวน ที่สถานีตำรวจ ควรให้สิทธิเท่ากันทุกคน”

คำถาม: ท่านมีข้อเสนอแนะถึงความไม่เท่าเทียมกันในสิทธิของการได้รับการพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวในชั้นพนักงานสอบสวน ที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรืออย่างไร

“ทำอย่างก็ได้ ให้มีการประกันตัวได้ทุกคน”

บทสัมภาษณ์ นายสอง (นามสมมติ) อายุ 36 ปี
ผู้ต้องหา คดีร่วมกันลักทรัพย์ในเวลากลางคืน
สัมภาษณ์ 5 กรกฎาคม 2555

สถานที่สัมภาษณ์ สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ
ข้อมูลทั่วไป

อายุ 36 ปี จบการศึกษาระดับ ปวส. ช่างยนต์ อาชีพ รับจ้างทั่วไป มีภูมิลำเนาอยู่เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

คำถาม: ถูกควบคุมตัวที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือเนื่องจาก

“ผมกับเพื่อนรวม 2 คน ได้ร่วมกันลักทรัพย์ อลูมิเนียม ของบริษัทแคร็บอย ที่ทำหลังการถยนต์ มูลค่าทรัพย์สินประมาณ 10,000 บาท แล้วถูกตำรวจทำการจับกุม ได้พร้อมของกลาง คือ อลูมิเนียม ในจุดเกิดเหตุ”

คำถาม: เหตุเกิดเมื่อใด

“ผมไปลักทรัพย์ และถูกตำรวจจับเมื่อวาน (4 มกราคม 2554) ตอนกลางคืน พร้อมเพื่อนอีกคนที่ร่วมกันลักทรัพย์”

คำถาม: การกระทำของท่านนั้นตามกฎหมายเป็นผิดฐานใด ท่านทราบหรือไม่

“พนักงานสอบสวนแจ้งให้ผมทราบว่า ผมผิดฐานลักทรัพย์ ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 335 ผู้ใดลักทรัพย์ (1) เวลากลางคืน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงเจ็ดปี หรือปรับตั้งแต่ 2,000-10,000 บาท”

คำถาม: ผู้ต้องหาท่านมีสิทธิยื่นขอประกันตัวชั่วคราวได้ท่านเห็นว่อย่างไร

“เป็นเรื่องที่ดี และผมก็ได้ใช้สิทธิขอประกันตัวแล้ว”

คำถาม: หลังจากที่ท่านทราบข้อมูลกฎหมาย และระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวกับความผิดท่านแล้วการยื่นขอปล่อยตัวชั่วคราว ท่านมีความเห็นอย่างไร

“ผมต้องหากดีลักทรัพย์ในเวลากลางคืน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีถึงเจ็ดปี หรือปรับตั้งแต่ 2,000-10,000 บาท ถ้าจะประกันตัว ผมต้องใช้หลักทรัพย์ 120,000 บาทขึ้นไป ผมกำลังรอญาติที่มาประกันตัวอยู่”

คำถาม: สิทธิการขอยื่นประกันตัวชั่วคราวในชั้นสอบสวน ที่สถานีตำรวจนั้นท่านมีความเห็นอย่างไร

“เป็นเรื่องที่ผมจะได้รับอิสระในระหว่างนี้ ไม่เหมือนเพื่อนผมที่ไม่มีเงิน ไม่มีใครมาประกันให้ ซึ่งก็หน้าเห็นใจเหมือนกัน”

คำถาม: ท่านเห็นว่ามาตรการในการยื่นขอปล่อยตัวชั่วคราวนั้น ดีหรือไม่อย่างไร

“ก็ดีสำหรับผม แต่คงไม่ดีไม่เกิดความเท่าเทียมกันกับคนอื่นที่ไม่มีเงิน ไม่มีคนมาประกัน”

คำถาม: ท่านมีข้อเสนอแนะถึงความไม่เท่าเทียมกันในสิทธิของการได้รับการพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวในชั้นพนักงานสอบสวน ที่สถานีตำรวจอย่างไร

“ผมไม่มีข้อเสนอแนะครับ”

บทสัมภาษณ์ นายสาม (นามสมมติ) อายุ 24 ปี
ผู้ต้องหา คดีมีอาวุธปืนเครื่องกระสุนปืนไว้ครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต พกพาอาวุธปืนไปในเมือง
หมู่บ้านทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุอันสมควร โดยไม่ได้รับอนุญาต
สัมภาษณ์ 8 กรกฎาคม 2555

สถานที่สัมภาษณ์ สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ

ข้อมูลทั่วไป

อายุ 24 ปี จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อาชีพ ทำนา มีภูมิลำเนาอยู่อำเภอสลางภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

คำถาม: ถูกควบคุมตัวที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือเนื่องจาก

“ผมมีอาวุธปืนเครื่องกระสุนปืนไว้ครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต พกพาอาวุธปืนไปในเมืองหมู่บ้านทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุอันสมควร โดยไม่ได้รับอนุญาต”

คำถาม: เหตุเกิดเมื่อใด

“ผมไปเที่ยวที่ผับจนร้านปิด วันนี้ (8 มกราคม 2555) เวลา 02.00 ตอนออกจากร้านแล้วตำรวจก็ขอตรวจค้นตัวผมซึ่งเจอปืนพกที่เอวผม และนำผมส่งสถานีตำรวจ”

คำถาม: การกระทำของท่านนั้นตามกฎหมายเป็นผิดฐานใด ท่านทราบหรือไม่

“พนักงานสอบสวนแจ้งให้ผมทราบว่า มีอาวุธปืนเครื่องกระสุนปืนไว้ครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต พกพาอาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้านทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุอันสมควร โดยไม่ได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 10 ปี หรือปรับไม่เกิน 10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนเครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490”

คำถาม: ผู้ต้องหาท่านมีสิทธิยื่นขอประกันตัวชั่วคราวได้ท่านเห็นว่อย่างไร

“ผมต้องการใช้สิทธิขอประกันตัวชั่วคราว”

คำถาม: หลังจากที่ท่านทราบข้อมูลกฎหมาย และระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวกับความผิดท่านแล้วการยื่นขอปล่อยตัวชั่วคราว ท่านมีความเห็นอย่างไร

“ผมต้องหากคดีมีอาวุธปืนเครื่องกระสุนปืนไว้ครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต พกพาอาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้านทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุอันสมควร โดยไม่ได้รับอนุญาต ถ้าจะประกันตัว ผมต้องใช้หลักทรัพย์ 500,000 บาทขึ้นไป ผมไม่มีเงิน แล้วผมก็ไม่มีญาติที่สามารถประกันตัวให้ได้ บ้านผมยากจนคนรวยมีเงินเขาประกันตัวได้”

คำถาม: จากการที่ท่านว่าคนรวยมีเงินประกันตัวได้นั้น ท่านมีความเห็นว่อย่างไร

“ผมเห็นว่าไม่มีความเสมอภาค ฐานะต่างกันสิทธิของการได้รับการพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวในชั้นพนักงานสอบสวน ที่สถานีตำรวจ ไม่เท่าเทียมกัน”

คำถาม: ท่านมีข้อเสนอแนะถึงความไม่เท่าเทียมกันในสิทธิของการได้รับการพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวในชั้นพนักงานสอบสวน ที่สถานีตำรวจอย่างไร

“ผมอยากประกันตัวได้ แต่ไม่รู้ทำไงผมมันเป็นคนจน

บทสัมภาษณ์ นายทก (นามสมมติ) อายุ 24 ปี
ผู้ต้องหา คดีข่มขืนกระทำชำเราหญิงอื่นซึ่งไม่ใช่ภรรยาของตน
สัมภาษณ์ 5 กรกฎาคม 2555

สถานที่สัมภาษณ์ สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ

ข้อมูลทั่วไป

อายุ 24 ปี จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อาชีพ เก็บค่าโดยสารรถเมล์ มีภูมิลำเนาอยู่อำเภอบัว จังหวัดน่าน

คำถาม: ถูกควบคุมตัวที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือเนื่องจาก

“ตำรวจไปแจ้งข้อหาแล้วนำตัวผมมาสถานีตำรวจ เนื่องจากมีผู้เสียหายแจ้งความจับผมคดีข่มขืน”

คำถาม: แล้วท่านได้ให้การอย่างไร

“เมื่อคืนผมนั่งกินเหล้าที่ท่ารถแล้วเห็นผู้หญิงคนหนึ่งนั่งรอรถตั้งแต่เวลา 24.00 น. รถโดยสารประจำทางหมดแล้ว ผู้หญิงคนนั้นจึงนั่งรอ แล้วผมก็เดินไปคุยด้วย แล้วชวนมาพักที่ห้องต่อมาก็ได้มีสัมพันธ์กัน โดยผู้หญิงไม่เต็มใจ”

คำถาม: เหตุเกิดเมื่อใด

“เมื่อเช้า (30 มกราคม 2554) เวลา 09.00 น. ที่ห้องพักคนงานที่ท่ารถเมล์”

คำถาม: การกระทำของท่านนั้นตามกฎหมายเป็นผิดฐานใด ท่านทราบหรือไม่

“พนักงานสอบสวนแจ้งให้ผมทราบว่า ผมข่มขืนกระทำชำเราหญิงอื่นซึ่งไม่ใช่ภรรยาของตน ผิดกฎหมายมาตรา 276 ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราหญิงซึ่งมิใช่ภรรยาของตนโดยขู่เข็ญประการใดๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยหญิงไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยหญิงเข้าใจผิดคิดว่าเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดพันบาทถึงสี่หมื่นบาท ตามประมวลกฎหมายอาญา”

คำถาม: ผู้ต้องหาท่านมีสิทธิยื่นขอประกันตัวชั่วคราวได้ท่านเห็นว่อย่างไร

“ผมต้องการใช้สิทธิขอประกันตัวชั่วคราว”

คำถาม: หลังจากที่ท่านทราบข้อมูลกฎหมาย และระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวกับความผิดท่านแล้วการยื่นขอปล่อยตัวชั่วคราว ท่านมีความเห็นอย่างไร

“ผมต้องหากดีข่มขืนกระทำชำเราหญิงอื่นซึ่งไม่ใช่ภรรยาของตน ผิดกฎหมายมาตรา 276 ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราหญิงซึ่งมิใช่ภรรยาของตนโดยขู่เข็ญประการใดๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยหญิงไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยหญิงเข้าใจผิดคิดว่าเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดพันบาทถึงสี่หมื่นบาท ตามประมวลกฎหมายอาญาถ้าจะประกันตัว ผมต้องใช้หลักทรัพย์ 15,000 บาทขึ้นไป ผมอยู่กรุงเทพฯ คนเดียว ต้องติดต่อที่บ้านหาเงินมาให้ แต่คงไม่ทันเพราะในชั้นสอบสวนต้องส่งตัวผู้ต้องหาต่อศาลภายในสี่สิบแปดชั่วโมง ที่บ้านคงจะมาประกันไม่ทัน”

คำถาม: ที่ท่านบอกญาติมาประกันตัวไม่ทันเนื่องจากสาเหตุใด

“ผมเป็นคนต่างจังหวัดบ้านอยู่ไกล มาทำงานกรุงเทพฯ คนเดียว น่าจะมีเวลาให้มากกว่านี้ ใครบ้านอยู่กรุงเทพฯ บ้านใกล้ก็ได้เปรียบ คนบ้านอยู่ไกลอย่างผม โอกาสการประกันตัวดีกว่า”

คำถาม: ท่านบอกคนบ้านไกล คนต่างจังหวัดอย่างท่านขาดโอกาสในการพิจารณาขอปล่อยตัวชั่วคราวนั้น ท่านมีข้อเสนอแนะอย่างไร

“ผมบ้านไกลไม่ได้รับความเท่าเทียมกับคนบ้านใกล้ คนกรุงเทพฯ ผมอยากให้มีการขยายเวลาเพิ่ม”

บทสัมภาษณ์ นายเจ็ด (นามสมมติ) อายุ 17 ปี

ผู้ต้องหา คดีร่วมกันฆ่าผู้อื่น

สัมภาษณ์ 8 กรกฎาคม 2555

สถานที่สัมภาษณ์ สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ

ข้อมูลทั่วไป

อายุ 17 ปี กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีภูมิลำเนาอยู่ แพลตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

คำถาม: ถูกควบคุมตัวที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือเนื่องจาก

“ตำรวจไปแจ้งข้อหาแล้วนำตัวผมมาสถานีตำรวจ เนื่องจากผมมีส่วนเกี่ยวข้องกับคดีร่วมกันฆ่าผู้อื่น”

คำถาม: แล้วท่านได้ให้การอย่างไร

“เมื่อสองวันที่แล้ว (วันที่ 5 กรกฎาคม 2555) ผมได้นั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์ พี่ชายไปตกปลาซึ่งพี่ไปกับเพื่อนอีกคนหนึ่ง ซึ่งจักรยานยนต์คนละคันแล้วระหว่างทางเจอกับอริเก่าที่บ่อตกปลาแล้วได้ทะเลาะกัน พี่และเพื่อนพี่ผมได้ใช้มีดที่อยู่แถว ๆ นั้น แทงอริเป็นผู้ชายคนหนึ่ง ส่วนผมก็นำมีดทิ้งลงบ่อปลาแล้วเป็นคนขับรถพาพี่ชายกลับบ้าน”

คำถาม: เหตุเกิดเมื่อใด

“เมื่อสองวันที่แล้ว (วันที่ 5 กรกฎาคม 2555) แต่ตำรวจเจอตัวผมที่บ้านป้าวันนี้ (วันที่ 8 กรกฎาคม 2555) แล้วแจ้งข้อกล่าวหา นำตัวผมส่งสถานีตำรวจ ”

คำถาม: การกระทำของท่านนั้นตามกฎหมายเป็นผิดฐานใด ท่านทราบหรือไม่

“พนักงานสอบสวนแจ้งให้ผมทราบว่า ผมร่วมกันฆ่าผู้อื่น ผิดกฎหมายมาตรา 288 ผู้ใดฆ่าผู้อื่นต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี ตามประมวลกฎหมายอาญา”

คำถาม: ผู้ต้องหาท่านมีสิทธิยื่นขอประกันตัวชั่วคราวได้แต่ในกรณีท่านนั้นกฎหมายให้ส่งตัวไปสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก ท่านมีความเห็นอย่างไร

“ผมอยากประกันตัวชั่วคราว”

คำถาม: จากการที่มีพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 เมื่อพนักงานตำรวจทำการจับกุมตัวผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็กและเยาวชน (อายุไม่เกิน 18 ปี) ต้องนำตัวผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็กและเยาวชนส่งสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก ภายใน 24 ชั่วโมง ดังนั้น ในชั้นพนักงานสอบสวนจึงไม่ได้รับโอกาสที่จะได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวในชั้นพนักงานสอบสวนนั้น ท่านมีความเห็นอย่างไร

“ผมเห็นว่าไม่ควรส่งตัวผมไปสถานพินิจ ไม่เป็นธรรมสำหรับผมเลย”

คำถาม: ท่านมีข้อเสนอแนะถึงความไม่เท่าเทียมกันในสิทธิการได้รับการพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวในชั้นพนักงานสอบสวน ที่สถานีตำรวจ อย่างไร

“ไม่รู้แต่อยากได้การปล่อยตัวชั่วคราว ”

บทสัมภาษณ์ นายแปด(นามสมมติ) อายุ 23 ปี
ผู้ต้องหา คดีร่วมกันฆ่าผู้อื่น
สัมภาษณ์ 8 กรกฎาคม 2555

สถานที่สัมภาษณ์ สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ

ข้อมูลทั่วไป

อายุ 23 ปี จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อาชีพ รับจ้างทั่วไป มีภูมิลำเนาอยู่ใน กรุงเทพมหานคร

คำถาม: ถูกควบคุมตัวที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือเนื่องจาก

“ตำรวจไปแจ้งข้อหาแล้วนำตัวผมมาสถานีตำรวจ เนื่องจากผมมีส่วนเกี่ยวข้องกับคดีร่วมกันฆ่าผู้อื่น”

คำถาม: แล้วท่านได้ให้การอย่างไร

“เมื่อสามวันที่แล้ว (วันที่ 5 กรกฎาคม 2555) ผมได้ซื้อจักรยานยนต์มีน้องชายนั่งซ้อนไปตกปลาซึ่งผมนัดกับเพื่อนอีกคนหนึ่งซึ่งจักรยานยนต์คนละคัน แล้วระหว่างทางเจอกับอริเก่าที่บ่อตกปลาแล้วได้ทะเลาะกัน ผมและเพื่อนผมได้ใช้มีดที่อยู่แถว ๆ นั้น แทงอริเป็นผู้ชายคนหนึ่ง แล้วผมก็นำมีดทิ้งลงบ่อปลาแล้วขับรถพาผมกลับบ้าน”

คำถาม: เหตุเกิดเมื่อใด

“เมื่อสามวันที่แล้ว (วันที่ 5 กรกฎาคม 2555) แต่ตำรวจเจอตัวผมที่บ้านเพื่อนที่ไปด้วยกันวันนั้น แล้วแจ้งข้อกล่าวหา นำตัวผมและเพื่อนผมมาสถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ”

คำถาม: การกระทำของท่านนั้นตามกฎหมายเป็นผิดฐานใด ท่านทราบหรือไม่

“พนักงานสอบสวนแจ้งให้ผมทราบว่า ผมร่วมกันฆ่าผู้อื่น ผิดกฎหมายมาตรา 288 ผู้ใดฆ่าผู้อื่น ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี ตามประมวลกฎหมายอาญา”

คำถาม: ผู้ต้องหานั้นมีสิทธิยื่นขอประกันตัวชั่วคราวได้ ท่านมีความเห็นอย่างไร

“ผมอยากประกันตัวชั่วคราว”

คำถาม: หลังจากที่ท่านทราบข้อมูลกฎหมาย และระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวกับความผิดท่านแล้วการยื่นขอปล่อยตัวชั่วคราว ท่านมีความเห็นอย่างไร

“ผมต้องหากดีร่วมกันฆ่าผู้อื่น ถ้าจะประกันตัว ผมต้องใช้หลักทรัพย์ 400,000 บาทขึ้นไป ผมไม่มีเงินมากมายขนาดนั้น อย่างนี้มีแต่คนรวยมีเงินเขาประกันตัวได้”

คำถาม: จากการที่ท่านว่าคนรวยมีเงินประกันตัวได้นั้น ท่านมีความเห็นอย่างไร

“ผมเห็นว่า ฐานะต่างกันสิทธิของการได้รับการพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวในชั้นพนักงานสอบสวนที่สถานีตำรวจไม่เท่าเทียมกัน ”

คำถาม: ท่านมีข้อเสนอแนะถึงความไม่เท่าเทียมกันในสิทธิการได้รับการพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวในชั้นพนักงานสอบสวน ที่สถานีตำรวจ อย่างไร

“ผมอยากประกันตัวได้ ผมไม่มีข้อเสนอแนะ”

บทสัมภาษณ์ นายสิบ (นามสมมติ) อายุ 45 ปี
ผู้ต้องหา คดีเมาสุราในขณะที่ขับรถ
สัมภาษณ์ 8 กรกฎาคม 2555

สถานที่สัมภาษณ์ สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ

ข้อมูลทั่วไป

อายุ 45 ปี จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อาชีพ ค้าขาย มีภูมิลำเนาอยู่เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

คำถาม: ถูกควบคุมตัวที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือเนื่องจาก

“ผมดื่มสุราขณะขับรถ บนถนน”

คำถาม: เหตุเกิดเมื่อใด

“เมื่อวาน (วันที่ 7 กรกฎาคม 2555) เวลา 22.00 ผมไปกินข้าวกับเพื่อนแล้วดื่มเหล้ากัน ตอนผมขับรถกลับบ้านมีตำรวจตั้งด่านดูใบขับขี่ได้กลิ่นแอลกอฮอล์ จึงเชิญผมมาตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์ผลปรากฏ ผล 200 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ กฎหมายห้ามเกิน 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ และก็นำตัวผมมาส่งที่สถานีตำรวจ”

คำถาม: การกระทำของท่านนั้นตามกฎหมายเป็นผิดฐานใด ท่านทราบหรือไม่

“พนักงานสอบสวนแจ้งให้ผมทราบว่า ผิดกฎหมายตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2533 มาตรา 43 (2) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือนปรับตั้งแต่ 2,000 ถึง 10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับตามพระราชบัญญัตินี้”

คำถาม: ผู้ต้องหาท่านมีสิทธิยื่นขอประกันตัวชั่วคราวได้ ท่านมีความเห็นอย่างไร

“ผมต้องการใช้สิทธิประกันตัวชั่วคราว”

คำถาม: หลังจากที่ท่านทราบข้อมูลกฎหมาย และระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวกับความผิดท่านแล้วการยื่นขอปล่อยตัวชั่วคราว ท่านมีความเห็นอย่างไร

“ผมต้องหากดีเมาสุราในขณะที่ขับรถ ถ้าจะประกันตัว ผมต้องใช้หลักทรัพย์ 10,000 บาทขึ้นไป ตอนนี้ผมมีเงินไม่พอ ช่วงนี้ผมขายของไม่ค่อยได้เลย ผมมีกินไปวันวันเท่านั้น ไม่รวยอะไรมากมายอีก ฉะนั้นผมมีเงินคงมีสิทธิได้ประกันตัว”

คำถาม: จากการที่ท่านว่าคนรวยมีเงินประกันตัวได้นั้น ท่านมีความเห็นอย่างไร

“ผมเห็นว่า ไม่มีความเสมอภาค ในการได้รับการพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวในชั้นพนักงานสอบสวนที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ ”

คำถาม: ท่านมีข้อเสนอแนะถึงความไม่เท่าเทียมกันในสิทธิการได้รับการพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวในชั้นพนักงานสอบสวน ที่สถานีตำรวจ อย่างไร

“ผมอยากประกันตัวได้ ไม่มีข้อเสนอแนะ ”

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง

การพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน : ศึกษากรณีสถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ

.....

สำหรับพนักงานสอบสวน

1. สถานที่สัมภาษณ์
2. ข้อมูลทั่วไป ชื่อ ชื่อสกุล อายุ การศึกษา อาชีพ ภูมิลำเนา
3. ได้สัมภาษณ์ถึงอุปสรรคปัญหาขัดข้องและแนวทางแก้ไขในการปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ
4. ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

บทสัมภาษณ์ พันตำรวจโทชลิตต์ สืบสายไทย
พนักงานสอบสวน (สัญญาบัตร 3) สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ
สัมภาษณ์ 5 กรกฎาคม 2555

สถานที่สัมภาษณ์ สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ

ข้อมูลทั่วไป

อายุ 53 ปี จบการศึกษาปริญญาตรี นิติศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง อาชีพรับราชการ ตำรวจ มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร

คำถาม: ท่านเป็นพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาอนุญาตประกันตัวผู้ต้องหาชั่วคราว ท่านมีอุปสรรคปัญหาข้อขัดข้องในเรื่องดังกล่าวเช่นไร

“พันตำรวจโทชลิตต์ สืบสายไทย ซึ่งเป็นพนักงานสอบสวน (สัญญาบัตร 3) ที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ ในการพิจารณาอนุญาตประกันตัวผู้ต้องหาชั่วคราว ผมมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาอนุญาตให้ปล่อยตัวชั่วคราวตามระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 7 บทที่ 1 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ แต่ก็มีปัญหาเกิดขึ้นคือ การประกันตัวผู้ต้องหานั้น ผู้ประกันผู้ต้องหา ไม่มีหลักทรัพย์มายื่นขอประกันตัวต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ ที่บ้านยากจนไม่มีหลักทรัพย์ ผู้ประกันตัวผู้ต้องหาต้องมีหลักทรัพย์ แต่ราคาหลักทรัพย์ไม่พอตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการประกันตัวผู้ต้องหาที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ หรือผู้ประกันตัวผู้ต้องหา เอกสารไม่ครบถ้วนตามที่พนักงานสอบสวนกำหนด เช่น บัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน หนังสือรับรองการประเมินราคาที่ดินจากเจ้าพนักงานที่ดินซึ่งเกิดเนื่องจากการที่ผู้ขอประกันตัวผู้ต้องหาไม่ศึกษาข้อมูล หลักเกณฑ์ให้ดี”

คำถาม: เมื่อเกิดอุปสรรคปัญหาข้อขัดข้องในการพิจารณาอนุญาตประกันตัวผู้ต้องหาชั่วคราว ที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ ท่านมีข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขอย่างไรบ้าง

“ทางแก้ไข คือ หากผู้ต้องหาไม่มีหลักทรัพย์ ให้ใช้บุคคลที่เชื่อถือได้ เช่น ราชการมาประกันตัวแทน หรือหากเอกสารไม่ครบถ้วนให้นำมายื่นต่อพนักงานสอบสวนในภายหลัง โดยมีกำหนดระยะเวลา”

บทสัมภาษณ์ พันตำรวจโท ณ ภัทร์ มั่นใจ
พนักงานสอบสวน (สัญญาบัตร 3) สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ
สัมภาษณ์ 5 กรกฎาคม 2555

สถานที่สัมภาษณ์ สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ
ข้อมูลทั่วไป

อายุ 50 ปี จบการศึกษาปริญญาตรี นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม อาชีพรับราชการ
 ตำรวจ มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร

คำถาม: ท่านเป็นพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณา
 อนุญาตประกันตัวผู้ต้องหาชั่วคราว ท่านมีอุปสรรคปัญหาข้อขัดข้องในเรื่องดังกล่าวเช่นไร

“ กระผม พันตำรวจโท ณ ภัทร์ มั่นใจ พนักงานสอบสวน (สัญญาบัตร 3) ที่สถานีตำรวจนครบาล
 ท่าเรือ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาอนุญาตให้ปล่อยตัวชั่วคราว โดยกระทำไปตามระเบียบวิธีการ
 ปฏิบัติในการปล่อยตัวผู้ต้องหาชั่วคราวในชั้นพนักงานสอบสวน ที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ เรื่องปัญหา
 การประกันตัวผู้ต้องหา เรื่องประกันตัวผู้ต้องหาที่พบบ่อยคือ ผู้ประกันตัวผู้ต้องหาไม่มีหลักทรัพย์มายื่นขอ
 ประกันตัวต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ หรือผู้ประกันตัวผู้ต้องหา เอกสารไม่ครบถ้วน
 ตามที่พนักงานสอบสวนกำหนด เช่น บัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน หนังสือรับรองการ
 ประเมินราคาที่ดินจากเจ้าพนักงานที่ดิน และขั้นตอนเสนอหลักทรัพย์และสัญญาประกัน เสนอ
 ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นถึงสถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ เป็นผู้อนุญาตให้ประกันตัวผู้ต้องหา มีขั้นตอน
 ยาวเกินไป ”

คำถาม: เมื่อเกิดอุปสรรคปัญหาข้อขัดข้องในการพิจารณาอนุญาตประกันตัวผู้ต้องหาชั่วคราว ที่สถานี
 ตำรวจนครบาลท่าเรือ ท่านมีข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขอย่างไรบ้าง

“ทางแก้ไข คือ หากผู้ต้องหาไม่มีหลักทรัพย์ ให้ใช้บุคคลที่เชื่อถือได้ เช่น ราชการมาประกันตัวแทน
 หากเอกสารไม่ครบถ้วนให้นำมายื่นต่อพนักงานสอบสวนในภายหลัง โดยมีกำหนดระยะเวลา และควรลด
 ขั้นตอนเสนอสัญญาประกัน และหลักทรัพย์ให้สั้นลง โดยให้พนักงานสอบสวนเป็นผู้อนุญาตแต่เพียงผู้เดียว ”

บทสัมภาษณ์ พันตำรวจโทयरียง สุวรรณสอาด
พนักงานสอบสวน (สัญญาบัตร 3) สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ
สัมภาษณ์ 5 กรกฎาคม 2555

สถานที่สัมภาษณ์ สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ
ข้อมูลทั่วไป

อายุ 48 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง อาชีพรับราชการ
 ตำรวจ มีภูมิลำเนาอยู่เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

คำถาม: ท่านเป็นพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณา
 อนุญาตประกันตัวผู้ต้องหาชั่วคราว ท่านมีอุปสรรคปัญหาข้อขัดข้องในเรื่องดังกล่าวเช่นไร

“กระผมพันตำรวจโทयरียง สุวรรณสอาด (สัญญาบัตร 3) เป็นพนักงานสอบสวน ที่สถานี
 ตำรวจนครบาลท่าเรือ ตามกฎระเบียบวิธีการปฏิบัติในการปล่อยตัวผู้ต้องหาชั่วคราวในชั้นพนักงาน
 สอบสวน ที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ และระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 7 บทที่ 1 สำนักงาน
 ตำรวจแห่งชาติ การประกันตัวผู้ต้องหา ผมได้สังเกตพบว่ามีอุปสรรคในการพิจารณาอนุญาตการปล่อยตัว
 ชั่วคราวผู้ต้องหา ผู้ประกันตัวผู้ต้องหา ไม่มีหลักทรัพย์มายื่นขอประกันตัว ”

คำถาม: เมื่อเกิดอุปสรรคปัญหาข้อขัดข้องในการพิจารณาอนุญาตประกันตัวผู้ต้องหาชั่วคราว ที่สถานี
 ตำรวจนครบาลท่าเรือ ท่านมีข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขอย่างไรบ้าง

“เมื่อเกิดอุปสรรคปัญหาข้อขัดข้องในการพิจารณาอนุญาตประกันตัวผู้ต้องหาชั่วคราว ที่สถานี
 ตำรวจนครบาลท่าเรือ ผมมีแนวทางแก้ไขดังกล่าว คือ กรณีผู้ต้องหาไม่มีหลักทรัพย์ มีทางออกโดยให้ใช้
 บุคคลที่เชื่อถือได้ เช่น ราชการมาประกันตัวแทน ส่วนกรณีเอกสารไม่ครบถ้วนให้นำมายื่นต่อพนักงาน
 สอบสวนในภายหลัง โดยมีกำหนดระยะเวลา”

**บทสัมภาษณ์ พันตำรวจโทวันชาติ ปราบุญเหลือม
พนักงานสอบสวน (สัญญาบัตร 3) สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ
สัมภาษณ์ 6 กรกฎาคม 2555**

สถานที่สัมภาษณ์ สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ

ข้อมูลทั่วไป

อายุ 43 ปี จบการศึกษาปริญญาตรี นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง อาชีพรับราชการ ตำรวจ มีภูมิลำเนาอยู่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร

คำถาม: ท่านเป็นพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาอนุญาตประกันตัวผู้ต้องหาชั่วคราว ท่านมีอุปสรรคปัญหาข้อขัดข้องในเรื่องดังกล่าวเช่นไร

“กระผมพันตำรวจโทวันชาติ ปราบุญเหลือม พนักงานสอบสวน (สัญญาบัตร 3) ที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ เรื่องการประกันตัวผู้ต้องหา ในฐานะที่ผมทำงานเกี่ยวกับด้านนี้แล้วพบปัญหาในการพิจารณาอนุญาตการปล่อยตัวชั่วคราว ผู้ประกันตัวผู้ต้องหา เอกสารไม่ครบถ้วนตามที่พนักงานสอบสวน กำหนด เช่น สำเนาทะเบียนบ้าน ”

คำถาม: เมื่อเกิดอุปสรรคปัญหาข้อขัดข้องในการพิจารณาอนุญาตประกันตัวผู้ต้องหาชั่วคราว ที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ ท่านมีข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขอย่างไรบ้าง

“ผมก็แนะนำให้ผู้ยื่นประกันทำความเข้าใจ ในหลักเกณฑ์ที่จะมีสิทธิได้รับการพิจารณาอนุญาตให้มีสิทธิในการได้รับการอนุญาตปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหา และควรแก้ไขกฎระเบียบโดยควรลดขั้นตอนเสนอสัญญาประกัน และหลักทรัพย์ให้สั้นลง โดยให้พนักงานสอบสวนเป็นผู้อนุญาตแต่เพียงผู้เดียว ที่สำคัญที่สุดคือ พนักงานสอบสวนต้องวินิจฉัยการปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหา โดยพิจารณาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 108”

**บทสัมภาษณ์พันตำรวจโทวิฑูลย์ ขุนบุญจันทร์ รองผู้กำกับป้องกันและปราบปราม
สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ
สัมภาษณ์ 6 กรกฎาคม 2555**

สถานที่สัมภาษณ์ สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ

ข้อมูลทั่วไป

อายุ 42 ปี จบการศึกษาปริญญาตรี นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม อาชีพรับราชการ ตำรวจ มีภูมิลำเนาอยู่เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

คำถาม: ท่านเป็นพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาอนุญาตประกันตัวผู้ต้องหาชั่วคราว ท่านมีอุปสรรคปัญหาข้อขัดข้องในเรื่องดังกล่าวเช่นไร

“กระผมพันตำรวจโทวิฑูลย์ ขุนบุญจันทร์ รองผู้กำกับป้องกันและปราบปราม ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ใน การพิจารณาอนุญาตประกันตัวผู้ต้องหาชั่วคราว โดยกระทำไปตามกฎระเบียบวิธีการปฏิบัติในการปล่อยตัวผู้ต้องหาชั่วคราวในชั้นพนักงานสอบสวน ที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ พบอุปสรรคปัญหาข้อขัดข้องใน การพิจารณาอนุญาตประกันตัวผู้ต้องหาชั่วคราว ที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ ผู้ประกันตัวผู้ต้องหาไม่มีหลักทรัพย์ แต่ราคาหลักทรัพย์ไม่พอตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการประกันตัวผู้ต้องหาที่ สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ ผู้ประกันตัวผู้ต้องหา เอกสารไม่ครบถ้วนตามที่พนักงานสอบสวนกำหนด และผู้ต้องหาประกันตัวไปแล้ว กลับนี้ ผิดสัญญาประกัน ไม่มาตามนัดพนักงานสอบสวน ”

คำถาม: เมื่อเกิดอุปสรรคปัญหาข้อขัดข้องในการพิจารณาอนุญาตประกันตัวผู้ต้องหาชั่วคราว ที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ ท่านมีข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขอย่างไรบ้าง

“หากผู้ต้องหาไม่มีหลักทรัพย์ ให้ใช้บุคคลที่เชื่อถือได้ เช่น ราชการมาประกันตัวแทน ในกรณี เอกสารไม่ครบถ้วนให้นำมายื่นต่อพนักงานสอบสวนในภายหลัง โดยมีกำหนดระยะเวลา”

**บทสัมภาษณ์ พันตำรวจโท สิริวิชัย นวมดี รองผู้กำกับการสืบสวน สอบสวน
พนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ
สัมภาษณ์ 6 กรกฎาคม 2555**

สถานที่สัมภาษณ์ สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ
ข้อมูลทั่วไป

อายุ 50 ปี จบการศึกษาปริญญาตรี รัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต นรต. สามพราน อาชีพ
รับราชการตำรวจ มีภูมิลำเนาอยู่เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร

คำถาม: ท่านเป็นพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณา
อนุญาตประกันตัวผู้ต้องหาชั่วคราว ท่านมีอุปสรรคปัญหาข้อขัดข้องในเรื่องดังกล่าวเช่นไร

“ผมพันตำรวจโทสิริวิชัย นวมดี รองผู้กำกับการสืบสวน สอบสวน สถานีตำรวจนครบาล
ท่าเรือ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาอนุญาตประกันตัวผู้ต้องหาชั่วคราว โดยกระทำไปตามระเบียบ
วิธีการปฏิบัติในการปล่อยตัวผู้ต้องหาชั่วคราวในชั้นพนักงานสอบสวน ที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ และ
ระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 7 บทที่ 1 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ การประกันตัวผู้ต้องหาเกิด
ปัญหามากมาย เช่น ผู้ประกันตัวผู้ต้องหาไม่มีหลักทรัพย์มายื่นขอประกันตัวต่อพนักงานสอบสวน สถานี
ตำรวจนครบาลท่าเรือ บางกรณีผู้ประกันตัวผู้ต้องหาไม่มีหลักทรัพย์ แต่ราคาหลักทรัพย์ไม่พอตามที่กำหนดใน
การประกันตัวผู้ต้องหาที่ สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ หรือผู้ประกันตัวผู้ต้องหา เอกสารไม่ครบถ้วนตามที่
พนักงานสอบสวนกำหนด ผู้ต้องหาประกันตัวไปแล้วหลบหนี ผิดสัญญาประกัน ไม่มาตามนัดพนักงาน
สอบสวน รวมถึงขั้นตอนเสนอหลักทรัพย์และสัญญาประกัน เสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นถึงสถานี
ตำรวจนครบาลท่าเรือ เป็นผู้อนุญาตให้ประกันตัวผู้ต้องหา มีขั้นตอนยาวเกินไป ”

คำถาม: เมื่อเกิดอุปสรรคปัญหาข้อขัดข้องในการพิจารณาอนุญาตประกันตัวผู้ต้องหาชั่วคราว ที่สถานี
ตำรวจนครบาลท่าเรือ ท่านมีข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขอย่างไรบ้าง

“แนวทางแก้ไข คือ พนักงานสอบสวนต้องวินิจฉัยการปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหา โดยพิจารณาตาม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 108 หากผู้ต้องหาไม่มีหลักทรัพย์ ให้ใช้บุคคลที่เชื่อถือได้
เช่น ราชการมาประกันตัวแทน ในกรณีเอกสารไม่ครบถ้วนให้นำมายื่นต่อพนักงานสอบสวนในภายหลัง โดย
มีกำหนดระยะเวลา และควรลดขั้นตอนเสนอสัญญาประกัน และหลักทรัพย์ให้สั้นลง โดยให้พนักงาน
สอบสวนเป็นผู้อนุญาตแต่เพียงผู้เดียว”

สาเหตุที่สัมภาษณ์ พนักงานสอบสวนที่สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ จำนวน 6 นาย เนื่องจากสถานี
ตำรวจนครบาลท่าเรือ มีพนักงานสอบสวนจำนวน 7 นาย ช่วยราชการที่อื่น จำนวน 1 นาย

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง

การพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน : ศักยภาพสถานีดำรวจนครบาลท่าเรือ

ผู้มีส่วนได้เสีย

1. สถานที่สัมภาษณ์
2. ข้อมูลทั่วไป ชื่อ ชื่อสกุล อายุ การศึกษา อาชีพ ภูมิลำเนา
3. ได้สัมภาษณ์ถึงอุปสรรคปัญหาขัดข้องและแนวทางแก้ไขในการปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวนสถานีดำรวจนครบาลท่าเรือ
4. ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

บทสัมภาษณ์ ญาติของนายหนึ่ง (นามสมมติ) อายุ 40 ปี

ผู้ต้องหา คดีร่วมกันลักทรัพย์ในเวลากลางคืน

สัมภาษณ์ 5 กรกฎาคม 2555

สถานที่สัมภาษณ์ สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ

ข้อมูลทั่วไป

อายุ 40 ปี จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อาชีพ รับจ้างทั่วไปที่จ.นนทบุรี มีภูมิลำเนาอยู่
อำเภอนาตาล จังหวัดหนองคาย

คำถาม ทราบได้อย่างไรว่านายหนึ่งถูกจับ

คำตอบ มีคนโทรศัพท์มาบอก

คำถาม คนที่โทรศัพท์ไปบอก เขาแจ้งว่าอย่างไรบ้าง

คำตอบ เขาบอกจากเขาโทรฯ จาก สน. ท่าเรือ นะ คุณเป็นญาตินายหนึ่งหรือเปล่า ให้มาติดต่อที่ สน.ด่วน

คำถาม เขาบอกหรือไม่ถูกจับข้อหาอะไรและต้องเตรียมอะไรมาบ้าง

คำตอบ ไม่ได้บอก

คำถาม เมื่อมาถึง สน. แล้วได้เข้าติดต่อใครและได้รับการพูดคุยเรื่องอะไร และได้รับการดูแลที่ดีหรือ
เปล่า

คำตอบ ญาติตำรวจที่อยู่ที่ สน. ได้สอบถามเรื่องนายหนึ่งว่าถูกจับข้อหาอะไร เมื่อได้รับทราบแล้ว ก็ได้ขอ
เยี่ยมนายหนึ่งเพื่อสอบถามข้อเท็จจริงเรื่องข้อกล่าวหาที่ถูกจับ และได้ถามตำรวจว่าจะประกันตัว
จะอย่างไร เขาก็บอกว่าให้เขียนคำร้องขอประกันตัว พร้อมแจ้งรายละเอียดเรื่องการขอประกัน
มาให้ทราบ และให้เราเตรียมหลักฐานไปให้พร้อม

คำถาม ใช้เวลาไปเตรียมและรวบรวมหลักฐานนานหรือไม่ ทันใน 1 วัน หรือเปล่า และใช้หลักฐาน
อะไรในการขอประกัน และเมื่อนำหลักฐานมายื่นแล้ว ได้รับประกันตัวหรือไม่

คำตอบ เตรียมหลักฐานประมาณ 1 วัน ไม่ทันขอประกันในวันที่ถูกจับ ต้องใช้หลักฐานทรัพย์ 120,000
บาท ซึ่งทางบ้านยากจน ไม่สามารถหาหลักฐานได้ ก็ไม่ได้ยื่นขอประกันตัว

คำถาม รู้สึกอย่างไรที่นายหนึ่งถูกจับแล้วประกันตัวไม่ได้ ติดคุกกี่ปี และได้ซื้อติดอะไรบ้างในการดูแล
คนข้างเคียง

คำตอบ รู้สึกเสียใจ ว่าช่วยเขาไม่ได้ แต่เรายากจนไม่รู้จะไปพึ่งใคร ในที่สุดก็ทำใจ แต่ก็ได้ปลอบใจและ
เตือนเขาว่าต่อไปต้องไม่ทำอีก ติดคุก 5 ปี

คำถาม มีปัญหาอะไรในการขอประกันตัวหรือมาติดต่อกัน สน. ท่าเรือบ้าง

คำตอบ ได้รับการแจ้งที่ล่าช้าและไม่บอกรายละเอียดให้ชัดเจนบอกเพียงว่านายหนึ่งถูกจับให้มาติดต่อที่
สน. ท่าเรือเท่านั้น และมีปัญหาคือ เกิดมาจนไม่สามารถหาหลักฐานมาประกันตัวได้

บทสัมภาษณ์ แม่ของนายสอง (นามสมมติ) อายุ 50 ปี
ผู้ต้องหา คดีร่วมกันลักทรัพย์ในเวลากลางคืน
สัมภาษณ์ 5 กรกฎาคม 2555

สถานที่สัมภาษณ์ สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ

ข้อมูลทั่วไป

อายุ 50 ปี จบการศึกษาชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 อาชีพ ค้าขายอยู่ที่พระโขนง กทม. มีภูมิลำเนา อยู่เขตท่าเรือ กรุงเทพมหานคร

คำถาม ทราบได้อย่างไรว่านายสองถูกจับ

คำตอบ มีคนโทรศัพท์มาบอก

คำถาม คนที่โทรศัพท์ที่ไปบอก เขาแจ้งว่าอย่างไรบ้าง

คำตอบ เขาบอกจากเขาโทรฯ จาก สน. ท่าเรือ นะ คุณเป็นญาตินายสองใช่ไหม ให้มาติดต่อที่ สน. ท่าเรือ

คำถาม เขาบอกหรือไม่ถูกจับข้อหาอะไรและต้องเตรียมอะไรมาบ้าง

คำตอบ ไม่ได้บอก

คำถาม เมื่อมาถึง สน. แล้วได้เข้าติดต่อใครและได้รับการพูดคุยเรื่องอะไร และได้รับการดูแลที่ดีหรือเปล่า

คำตอบ ถ้ามตำรวจที่อยู่ที่ สน. ได้สอบถามเรื่องนายสองว่าถูกจับข้อหาอะไร เมื่อได้รับทราบแล้ว ก็ได้ขอยื่นนายสองเพื่อสอบถามข้อเท็จจริงเรื่องข้อกล่าวหาที่ถูกจับ และได้ถามตำรวจว่าจะประกันตัว จะทำอย่างไร เขาก็บอกว่าให้เขียนคำร้องขอประกันตัว พร้อมแจ้งรายละเอียดเรื่องการขอประกัน มาให้ทราบ และให้เราเตรียมหลักฐานไปให้พร้อมและมายื่นได้เลย

คำถาม ใช้เวลาไปเตรียมและรวบรวมหลักฐานนานหรือไม่ ทันใน 1 วัน หรือเปล่า และใช้หลักฐานอะไรในการขอประกัน และเมื่อนำหลักฐานมายื่นแล้ว ได้รับประกันตัวหรือไม่

คำตอบ เตรียมหลักฐานประมาณ 1 วัน ทันขอประกันในวันที่ถูกจับ ใช้หลักทรัพย์เป็นเงินสด 120,000 บาท ยื่นประกัน และได้รับพิจารณาให้ประกันตัวได้

คำถาม รู้สึกอย่างไรที่นายสองถูกจับแล้วได้รับการประกันตัว และได้ข้อคิดอะไรบ้างในการดูแลคนข้างเคียง

คำตอบ รู้สึกดีใจที่ช่วยลูกได้ ในที่สุดก็ได้สอนและปลอบใจและเตือนเขาว่าต่อไปต้องไม่ทำอีกรู้ไหมโทษติดคุก 5 -7 ปี

คำถาม มีปัญหาอะไรในการขอประกันตัวหรือมาติดต่อกัน สน. ท่าเรือบ้าง

คำตอบ ชำรอนานมาก เราเองก็ไม่ค่อยรู้เรื่องอะไร และไม่ค่อยได้รับการเอาใจใส่ ต้องไปถามตลอดเวลาว่าเมื่อไหร่จะเสร็จ

บทสัมภาษณ์ ญาติของนายสาม (นามสมมติ) อายุ 45 ปี
 ผู้ต้องหา คดีมีอาวุธปืนเครื่องกระสุนปืนไว้ครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต พกพาอาวุธปืนไปในเมือง
 หมู่บ้านทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุอันสมควร โดยไม่ได้รับอนุญาต
 สัมภาษณ์ 8 กรกฎาคม 2555

สถานที่สัมภาษณ์ สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ

ข้อมูลทั่วไป

อายุ 45 ปี จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อาชีพ รับจ้าง มีภูมิลำเนาอยู่อำเภอเสลาภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

คำถาม ทราบได้อย่างไรว่านายสามถูกจับ

คำตอบ มีเพื่อนของนายสามโทรศัพท์มาบอก

คำถาม คนที่โทรศัพท์ไปบอก เขาแจ้งว่าอย่างไรบ้าง

คำตอบ เป็นเพื่อนของนายสาม เขาบอกนายสามถูกจับ และให้ไปติดต่อที่ สน.ท่าเรือ

คำถาม เขาบอกหรือไม่ว่าถูกจับข้อหาอะไรและต้องเตรียมอะไรมาบ้าง

คำตอบ บอกว่าพกปืนโดยไม่ได้รับอนุญาตและให้เตรียมประกันตัวด้วยแต่ไม่ได้บอกว่าเตรียมอะไรไป

คำถาม เมื่อมาถึง สน. แล้วได้เข้าติดต่อใครและได้รับการพูดคุยเรื่องอะไร และได้รับการดูแลที่ดีหรือเปล่า

คำตอบ ถ้ามารวมที่อยู่ที่ สน. ได้สอบถามเรื่องนายสามว่าถูกจับข้อหาอะไร เมื่อได้รับทราบแล้ว ก็ได้ขอเยี่ยมนายสามเพื่อสอบถามข้อเท็จจริงเรื่องข้อกล่าวหาที่ถูกจับ และได้ถามตำรวจว่าจะประกันตัวจะอย่างไร ถ้าจะขอประกันตัวก็ให้เขียนคำร้องขอประกันตัว พร้อมแจ้งรายละเอียด เรื่องการขอประกันมาให้ทราบ และให้เราเตรียมหลักฐานไปให้พร้อมและมายื่นได้เลย

คำถาม ฟังที่ตำรวจบอกแล้วเข้าใจเรื่องสิทธิการประกันตัวหรือไม่ และใช้เวลาไปเตรียมและรวบรวมหลักฐานนานหรือไม่ ทันที 1 วัน หรือเปล่า และใช้หลักฐานอะไรในการขอประกัน และเมื่อนำหลักฐานมายื่นแล้ว ได้รับประกันตัวหรือไม่

คำตอบ ก็พอรู้เรื่องบ้างในคดีมีอาวุธปืนเครื่องกระสุนปืนไว้ครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต พกพาอาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้านทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุอันสมควรโดยไม่ได้รับอนุญาต เขาบอกว่า ถ้าจะประกันตัว ผมต้องใช้หลักทรัพย์ 500,000 บาทขึ้นไปผมไม่มีเงิน แล้วผมก็ไม่มีญาติที่สามารถประกันตัวให้ได้ บ้านผมยากจน คนรวยมีเงินเขาประกันตัวได้”

คำถาม รู้สึกอย่างไรที่นายสามถูกจับแล้วการประกันตัวไม่ได้ และได้ข้อคิดอะไรบ้างในการดูแลคนข้างเคียง

คำตอบ รู้สึกเบื่อหน่ายและน้อยใจที่เกิดมาจน และเป็นคนบ้านนอก ญาติก็ไม่มี ในที่สุดก็ได้สอนและว่ากล่าว ตักเตือนเขาว่าต่อไปต้องไม่ทำอีก ทางบ้านเดือดร้อนและเราก็ไม่มีใครช่วยด้วย ต้องติดคุกลูกเดียว และรู้ไหมโทษจำคุกไม่เกิน 10 ปีหรือปรับไม่เกิน 10,000 บาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

คำถาม มีปัญหาอะไรในการขอประกันตัวหรือมาติดต่อกัน สน. ท่าเรือบ้าง

คำตอบ รอคอยนาน ตำรวจไม่ค่อยอธิบายอะไรให้เรารู้เรื่องและชัดเจน และเราก็ไม่กล้าถาม พอถามตำรวจพูดเสียงดังเหมือนตะคอก ก็กลัว เมื่อเห็นเรานั่งนานเขาก็มาถามสักครั้ง...แต่นานมากในที่สุดก็ส่งฟ้องศาลในวันรุ่งขึ้น ศาลสั่งจำคุก 3 ปี 6 เดือน

บทสัมภาษณ์ ญาตินายทก (นามสมมติ) อายุ 50 ปี
ผู้ต้องหา คดีข่มขืนกระทำชำเราหญิงอื่นซึ่งไม่ใช่ภรรยาของตน
สัมภาษณ์ 5 กรกฎาคม 2555

สถานที่สัมภาษณ์ สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ

ข้อมูลทั่วไป

อายุ 50 ปี จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อาชีพ รับจ้างและค้าขาย มีภูมิลำเนาอยู่ อำเภอแม่สาย จังหวัดน่าน

คำถาม ทราบได้อย่างไรว่านายทกถูกจับ

คำตอบ “ตำรวจโทรศัพท์มาบอก”

คำถาม คนที่โทรศัพท์ไปบอก เขาแจ้งว่าอย่างไรบ้าง

คำตอบ “คุณเป็นญาตินายทกหรือไม่ เขาบอกนายทกถูกจับ และให้ไปติดต่อที่ สน.ท่าเรือ”

คำถาม เขาบอกหรือไม่ว่าถูกจับข้อหาอะไรและต้องเตรียมอะไรมาบ้าง

คำตอบ ตกใจ..เขาบอกว่า..คดีข่มขืนกระทำชำเราหญิงอื่นซึ่งไม่ใช่ภรรยาของตน

คำถาม เมื่อมาถึง สน. แล้วได้เข้าติดต่อใครและได้รับการพูดคุยเรื่องอะไร และได้รับการดูแลที่ดีหรือเปล่า

คำตอบ ผมใช้เวลาเดินทางจากน่าน ถึง สน.ท่าเรือ 6 – 7 ชั่วโมง ได้สอบถามตำรวจเรื่องนายทกว่าถูก จับ ข้อหาอะไร เมื่อได้รับทราบแล้วก็ได้ขอเยี่ยมนายทกเพื่อสอบถามข้อเท็จจริงเรื่องข้อกล่าวหาที่ถูก จับ และได้ถามตำรวจว่าจะประกันตัวจะอย่างไร ถ้าจะขอประกันตัวก็ให้เขียนคำร้องขอ ประกันตัว พร้อมแจ้งรายละเอียด เรื่องการขอประกันมาให้ทราบ และให้เราเตรียมหลักฐานไปให้ พร้อมและมายื่นได้เลย

คำถาม ฟังที่ตำรวจบอกแล้วเข้าใจเรื่องสิทธิการประกันตัวหรือไม่ และใช้เวลาไปเตรียมและรวบรวม หลักฐานนานหรือไม่ ภายใน 1 วัน หรือเปล่า และใช้หลักฐานอะไรในการขอประกัน และเมื่อนำ หลักฐานมายื่นแล้ว ได้รับประกันตัวหรือไม่

คำตอบ “ตำรวจบอกว่าคดีข่มขืนกระทำชำเราหญิงอื่นซึ่งไม่ใช่ภรรยาของตน ผิดกฎหมายมาตรา 276 ผู้ใด ข่มขืนกระทำชำเราหญิงซึ่งมีใช่ภรรยาของตนโดยขู่เข็ญประการใดๆ โดยใช้กำลังประทุษร้ายโดย หญิงไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยหญิงเข้าใจผิดคิดว่าเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปี ถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดพันบาทถึงสี่หมื่นบาท ผมต้องใช้ หลักทรัพย์ 15,000 บาท ผมต้อง เวลาติดต่อที่บ้านหาเงินมาให้ แต่คง ไม่ทันเพราะตำรวจบอกว่าในชั้นสอบสวนต้องส่งตัวผู้ต้องหา ต่อศาลภายในสี่สิบแปดชั่วโมง”

คำถาม รู้สึกอย่างไรที่นายทกถูกจับแล้วประกันตัวไม่ได้ และได้ขอคิดอะไรบ้างในการดูแลคนข้างเคียง

คำตอบ “ เป็นคนต่างจังหวัดบ้านอยู่ไกล มาทำงานกรุงเทพฯ คนเดียว และญาติก็ไม่มี น่าจะมีเวลาให้ มากกว่านี้ ใครบ้านอยู่กรุงเทพฯ บ้านใกล้ก็ได้เปรียบ” ไม่รู้จะอย่างไร

คำถาม มีปัญหาอะไรในการขอประกันตัวหรือมาติดต่อกัน สน. ท่าเรือบ้าง

คำตอบ “เวลาในการติดต่อนั้นน้อยสำหรับคนบ้านไกล และตำรวจไม่แนะนำวิธีการหรือแนวทางให้ญาติ ทราบว่าควรจะทำอะไรได้มากนักน้อยแค่น้อย รู้สึกอึดอัด เราเดินทางมาจากต่างจังหวัดก็ไม่รู้ว่าต้อง เตรียมอะไรมาบ้าง พอรู้ข่าวก็รีบมา เงินทองก็ไม่ได้เตรียมมาก็เลยมีปัญหา”

บทสัมภาษณ์ ญาติของนายเจ็ด (นามสมมติ) อายุ 17 ปี
ผู้ต้องหา คดีร่วมกันฆ่าผู้อื่น
สัมภาษณ์ 8 กรกฎาคม 2555

สถานที่สัมภาษณ์ สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ

ข้อมูลทั่วไป

อายุ 50 ปี จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีภูมิลำเนาอยู่ที่แฟลตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

คำถาม ทราบได้อย่างไรว่านายหกถูกจับ

คำตอบ “ตำรวจโทรศัพท์มาบอก”

คำถาม คนที่โทรศัพท์ไปบอก เขาแจ้งว่าอย่างไรบ้าง

คำตอบ “คุณเป็นญาตินายเจ็ดหรือไม่ เขาบอกนายเจ็ดถูกจับ และให้ไปติดต่อที่ สน.ท่าเรือ”

คำถาม เขาบอกหรือไม่ว่าถูกจับข้อหาอะไรและต้องเตรียมอะไรมาบ้าง

คำตอบ “ตกใจ..เขาบอกว่า. ร่วมกันฆ่าผู้อื่น ...กึ่งงเป็นไปได้นะ”

คำถาม เมื่อมาถึง สน. แล้วได้เข้าติดต่อใครและได้รับการพูดคุยเรื่องอะไร และได้รับการดูแลที่ดีหรือเปล่า

คำตอบ “ผมใช้เวลาสอบถามตำรวจเรื่องนายเจ็ดว่าถูกจับข้อหาอะไร เมื่อได้รับทราบแล้วก็ได้ขอเยี่ยมนายหกเพื่อสอบถามข้อเท็จจริงเรื่องข้อกล่าวหาที่ถูกจับ และได้ถามตำรวจว่าจะประกันตัวจะทำอย่างไร ถ้าจะขอประกันตัวก็ให้เขียนคำร้องขอประกันตัว พร้อมแจ้งรายละเอียด เรื่องการขอประกันมาให้ทราบ และให้เราเตรียมหลักฐานไปให้พร้อมและมายื่นได้เลย”

คำถาม ฟังที่ตำรวจบอกแล้วเข้าใจเรื่องสิทธิการประกันตัวหรือไม่ และใช้เวลาไปเตรียมและรวบรวมหลักฐานนานหรือไม่ ทันที 1 วัน หรือเปล่า และใช้หลักฐานอะไรในการขอประกัน และเมื่อนำหลักฐานมายื่นแล้ว ได้รับประกันตัวหรือไม่

คำตอบ “ตำรวจบอกว่า... พนักงานสอบสวนแจ้งให้ผมทราบว่า ผมร่วมกันฆ่าผู้อื่น ผิดกฎหมายมาตรา 288 ผู้ใดฆ่าผู้อื่น ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี ตามประมวลกฎหมายอาญา”

คำถาม รู้สึกอย่างไรที่นายเจ็ดถูกจับแล้วประกันตัวไม่ได้ และได้ข้อคิดอะไรบ้างในการดูแลคนข้างเคียง

คำตอบ “ไม่รู้ แต่อยากได้การปล่อยตัวชั่วคราว”

คำถาม มีปัญหาอะไรในการขอประกันตัวหรือมาติดต่อกัน สน. ท่าเรือบ้าง

คำตอบ “ผู้ต้องหานั้นมีสิทธิยื่นขอประกันตัวชั่วคราวได้ แต่ในกรณีนี้ตำรวจบอกว่าต้องส่งตัวไปสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก เพราะอายุผู้ต้องหา 17 ปี ผมไม่ชอบเลย เหมือนว่ากฎหมายเลือกปฏิบัติ ทำไม่มีหลายอย่างจังเลย”

ประวัติผู้จัดทำรายงานทางวิชาการ

ประวัติผู้จัดทำรายงานทางวิชาการ

ชื่อ-สกุล	นายกรม ศรีบาล
ตำแหน่งปัจจุบัน	ผู้อำนวยการสำนักอำนวยการ สำนักงานคดีอาแพพตติ สำนักงานอัยการสูงสุด
ประวัติการศึกษา	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เนติบัณฑิตไทย สำนักอบรมศึกษาแห่งเนติบัณฑิตยสภา ศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ประสบการณ์การทำงาน	-นิติกร 6 สำนักงานคดีศาลสูงภาค 3 -หัวหน้าฝ่ายกิจการทั่วไป สำนักงานอัยการจังหวัดอำนาจเจริญ -หัวหน้าฝ่ายกิจการทั่วไป สำนักงานอัยการจังหวัดนครราชสีมา -ผู้อำนวยการสำนักอำนวยการ สำนักงานอัยการภาค 3 -ผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานอัยการสูงสุด

ชื่อ-สกุล	นายธนากร คัยนันท์
ตำแหน่งปัจจุบัน	ผู้อำนวยการส่วนแผนงานและงบประมาณ (นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
ประวัติการศึกษา	พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
ประสบการณ์การทำงาน	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งบประมาณ สำนักงบประมาณ โครงการพัฒนาที่สูงไทย-เยอรมัน จังหวัดเชียงใหม่ หัวหน้าฝ่ายแผนงานและงบประมาณ สำนักนโยบายและแผน สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ชื่อ-สกุล	พ.ต.ท.สิริวิชญ์ นวมดี
ตำแหน่งปัจจุบัน	รองผู้กำกับการสืบสวนสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ
ประวัติการศึกษา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

ชื่อ-สกุล	พ.ต.ท.อาสาฬห์ ฅมยา
ตำแหน่งปัจจุบัน	รองผู้กำกับการ 6 กองบังคับการปราบปราม
ประวัติการศึกษา	พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

ชื่อ-สกุล	นายวรพจน์ ค้วงพิบูลย์
ตำแหน่งปัจจุบัน	นิติกรชำนาญการพิเศษ สำนักกฎหมาย กรมสรรพสามิต
ประวัติการศึกษา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ประสบการณ์การทำงาน	นิติกรชำนาญการพิเศษ สำนักบริหารทรัพยากรบุคคล กรมสรรพสามิต (พ.ศ. 2554) นิติกร 3-7 (นิติกรชำนาญการ) สำนักกฎหมายกรมสรรพสามิต (พ.ศ. 2543 – 2554)

ชื่อ-สกุล	นายวันไชย เยี่ยมสมณะ
ตำแหน่งปัจจุบัน	Partner บริษัท แอล เอส ฮอไรซัน จำกัด
ประวัติการศึกษา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต Southern Methodist University นิติศาสตรมหาบัณฑิต University of Pennsylvania เนติบัณฑิตไทย สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ประสบการณ์การทำงาน	นิติกร 3-4 กองกฎหมายต่างประเทศ และผู้ช่วยเลขานุการกรรมการร่างกฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา Associate และ Partner, บริษัท เบเคอร์ แอนด์ แม็คเค็นซี จำกัด อนุกรรมการในคณะกรรมการอนุกรรมการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน ด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ กรรมการ คณะกรรมการฝ่ายต่างประเทศและเศรษฐกิจ สภาทนายความ

ชื่อ-สกุล	นางวารภรณ์ พรหมวิกร
ตำแหน่งปัจจุบัน	นักนิติวิทยาศาสตร์ชำนาญการพิเศษ สำนักมาตรฐานนิติวิทยาศาสตร์ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์
ประวัติการศึกษา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ประสบการณ์การทำงาน	นิติกร 3-7 (นิติกรชำนาญการ) สำนักกฎหมายกรมสรรพสามิต

ชื่อ-สกุล	นางสาวพัชรศรี ศรีเมือง
ตำแหน่งปัจจุบัน	นักวิชาการยุติธรรมชำนาญการพิเศษ
นักวิจัยแห่งชาติ	รหัสนักวิจัย 00037749
สถานที่ทำงาน	สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ อาคาร A ชั้น 9 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ประวัติการฝึกอบรม	
พ.ศ. 2548	หลักสูตรนักบริหารระดับกลาง กระทรวงยุติธรรม
พ.ศ. 2547	หลักสูตรการประเมินผลโครงการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
พ.ศ. 2548	หลักสูตรการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพนักวิจัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2548	หลักสูตร Competency กับ การบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อความสำเร็จขององค์กร มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
พ.ศ. 2549	หลักสูตรนักบริหารกิจกาการยุติธรรม “มาตรการป้องกันและปรามปรามองค์กรอาชญากรรม”
พ.ศ. 2551	หลักสูตรการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพที่ปรึกษาด้านการบริหาร ภาครัฐ (Certificate in Management Consulting Essentials) ทั้งภาคภาษาไทยและ ภาคภาษาอังกฤษ สถาบันส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี สำนักงาน ก.พ.ร. ร่วมกับ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2552	หลักสูตรที่ปรึกษาการพัฒนาองค์กร สถาบันส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมือง ที่ดี สำนักงาน ก.พ.ร.
ประสบการณ์การทำงาน	
	- เป็นนักวิจัยแห่งชาติ (รหัสนักวิจัย 00037749) มีผลงานในฐานะหัวหน้า โครงการวิจัย 3 เรื่อง ได้แก่ 1. การรับรู้สิทธิและเสรีภาพของประชาชน ชาวไทย 2. ประสิทธิภาพ ของเงื่อนไขการปฏิบัติตาม พ.ร.ฎ. ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ต่อการปฏิบัติงานของ เจ้าหน้าที่ของรัฐ 3. การประเมินผลการนำนโยบายการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
	- เป็นกรรมการออกข้อสอบและสอบสัมภาษณ์ข้าราชการในการเลื่อนระดับ และ การสอบคัดเลือกพนักงานราชการ ของสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม
	- เป็นวิทยากรการพัฒนาคุณภาพองค์กรของหน่วยงานภาครัฐตั้งแต่ปี 2552- ปัจจุบัน
	- เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และภาคินพนธ์ทั้งปริญญาตรี โท และเอก ในระดับ มหาวิทยาลัย เช่น มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยเกริก และมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เป็นต้น
	- เป็นที่ปรึกษาการพัฒนาคุณภาพองค์กรของหน่วยงานภาครัฐ

ประวัติการรับรางวัล การยกย่องและชมเชย จากหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ

- ได้รับรางวัลข้าราชการต้นแบบ ประเภทดี โครงการยกย่องและเชิดชูคนดี (ข้าราชการต้นแบบ) สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม ประจำปี พ.ศ. 2554 จากกระทรวงยุติธรรม
- ได้รับเกียรติบัตรแสดงความขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการนำผลงานวิจัย “ประสิทธิผลของเงื่อนไขการปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการ บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ” ร่วม แสดงนิทรรศการในงาน “การนำเสนอผลงานวิจัยแห่งชาติ 2550” (Thailand Research Expo 2007) จากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)

ชื่อ-สกุล

นางอรชร ยงพาณิชย์

ตำแหน่งปัจจุบัน

ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายกฎหมาย ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

ประวัติการศึกษา

นิติศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ชื่อ-สกุล

นางสาวพรทิพย์ รัตนชัยฤทธิ์

ตำแหน่งปัจจุบัน

ผู้อำนวยการส่วนปกครองและทัณฑปฏิบัติ และผู้อำนวยการส่วนสวัสดิการผู้ต้องขัง ทณฑสถานหญิงนครราชสีมาวุฒิการศึกษาปริญญาตรี สังคมวิทยาและมานุษยวิทยาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ประวัติการศึกษา

สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต
(สาขาสังคมสงเคราะห์ในกระบวนการยุติธรรม) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ประวัติการศึกษา

หัวหน้าฝ่ายทัณฑปฏิบัติ ฝ่ายปกครองและรักษาการณ์และฝ่ายบริหารทั่วไป
ทัณฑสถานหญิงนครราชสีมา และทัณฑสถานหญิงชลบุรี
ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาผู้ต้องขัง เรือนจำกลางระยอง